

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 19 de maig del 2006 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984

La lluita contra la tortura ha esdevingut, d'ençà uns cinquanta anys, un dels punts més rellevants del dret humanitari.

La noció de tortura va aparèixer per primera vegada tipificada com a acte il·legal a la Declaració universal dels drets humans del 1948.

Poc després, en el decurs dels anys 50, es va adoptar la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, primer tractat que va prohibir la tortura.

Finalment, l'any 1984, el Conveni de les Nacions Unides contra la tortura va esdevenir el primer instrument internacional vinculant dedicat exclusivament a la lluita contra la més seriosa i extensa violació dels drets humans dels nostres temps.

Avui en dia, la majoria dels convenis sobre els drets humans inclouen la tortura i els maltractaments humans, declaren que la tortura ha de ser absolutament prohibida, malgrat s'estigui confrontat a casos d'emergència o a conflictes armats.

No obstant això, la legislació internacional sobre drets humans que prohibeix expressament aquests actes, també s'evi-

dencia per l'existència d'instruments dedicats a la prevenció dels actes de tortura.

Considerant que a Andorra és vigent la Declaració universal dels drets humans del 1948 que estableix els drets i les llibertats fonamentals per a tots, entre ells, el dret a la vida i a no ser sotmès a cap tortura,

Considerant que la Constitució d'Andorra reconeix igualment com a dret fonamental que tota persona té dret a la integritat física i moral i que ningú pot ser sotmès a tortures o a penes i tractaments cruels, inhumans o degradants,

Atès que per poder eliminar els actes de tortura a nivell universal és indispensable que els estats es comprometin a prevenir la tortura i a sancionar-la de forma efectiva,

Vist que el Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans i degradants del 10 de desembre de 1948 conté el nucli dur de drets fonamentals inderogables en la matèria, i més precisament disposicions que permetrien fer més eficaç la lluita contra la tortura i altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants a Andorra,

Atès que aquest Conveni dona en particular una definició precisa de la paraula tortura, obliga els estats signataris a emprendre mesures legislatives, administratives, judicials o d'una altra mena per impedir els actes de tortura com a delictes de conformitat amb la legislació penal interna dels estats part, així com la prohibició de circumstàncies excepcionals que puguin justificar actes de tortura,

Considerant que els estats parts del Conveni s'obliguen a què les declaracions fetes com a resultat de la tortura no siguin acceptades com a prova en cap procediment, i que també es comprometen a no extraditar, expulsar o retornar una persona a un estat "quan hi hagi raons fundades per creure que estaria en perill de ser sotmesa a actes de tortura".

El Govern d'Andorra, conscient de la necessitat de contribuir com a estat part de les Nacions Unides a la prevenció i l'eradicació dels actes de tortura, es proposa ratificar el Conveni contra la tortura

i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1948.

Tenint en compte les consideracions esmentades i que el ministre d'Afers Exteriors va signar el Conveni a Nova York el 5 d'agost del 2002,

S'aprova

La ratificació del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data en què el Conveni entrarà en vigor per a Andorra.

Casa de la Vall, 19 de maig del 2006

Joan Gabriel i Estany
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants

Els estats part en aquest Conveni,

Considerant que, de conformitat amb els principis proclamats a la Carta de les Nacions Unides, el reconeixement dels drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana és el fonament de la llibertat, de la justícia i de la pau en el món;

Reconeixent que aquests drets deriven de la dignitat inherent a les persones;

Considerant que els estats estan obligats, en virtut de la Carta, i en concret, de l'article 55, a fomentar el respecte uni-

versal i efectiu dels drets humans i de les llibertats fonamentals;

Tenint en compte l'article 5 de la Declaració universal dels drets humans i l'article 7 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, que prescriuen, ambdós, que ningú serà sotmès a la tortura ni a penes o tractaments cruels, inhumans o degradants;

Tenint en compte igualment la Declaració sobre la protecció de totes les persones contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, adoptada per l'Assemblea General el 9 de desembre de 1975;

Desitjosos d'incrementar l'eficàcia de la lluita contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants arreu del món;

Han convingut el que segueix:

Part I

Article 1

1. Als efectes d'aquest Conveni, el terme "tortura" designa qualsevol acte mitjançant el qual s'infligeix intencionadament, a una persona un dolor o patiments aguts, físics o mentals, especialment amb la finalitat d'obtenir d'ella o d'un tercer informació o una confessió, de castigar-la per un acte que ella o un tercer hagi comès o se sospiti que hagi comès, d'intimidar-la o pressionar-la o d'intimidar o pressionar un tercer o per qualsevol altre motiu basat en algun tipus de discriminació, sigui quin sigui, quan aquest dolor o aquests patiments són infligits per un agent de la funció pública o per qualsevol altra persona que actuï a títol oficial o a instigació seva o amb el seu consentiment exprés o tàcit. Aquest terme no s'aplica al dolor o als patiments que resultin únicament de les sancions legítimes, o que siguin inherents a aquestes sancions o que hi tinguin l'origen.

2. Aquest article s'entén sense perjudici de qualsevol instrument internacional o de qualsevol llei nacional que contingui o pugui contenir disposicions d'un abast més ampli.

Article 2

1. Els estats part prenen mesures legislatives, administratives, judicials i altres

mesures eficaces per tal d'impedir que es cometin actes de tortura en qualsevol territori que estigui sota la seva jurisdicció.

2. No es pot invocar cap circumstància excepcional, sigui quina sigui, tant si es tracta de l'estat de guerra o d'amenaça de guerra, com d'inestabilitat política interior o de qualsevol altre estat d'excepció, per justificar la tortura.

3. No es pot invocar l'ordre d'un superior o d'una autoritat pública per justificar la tortura.

Article 3

1. Els estats part no poden expulsar, retornar, ni extraditar cap persona cap a un altre estat en el qual hi hagi motius seriosos per creure que aquesta persona corre el risc d'ésser sotmesa a la tortura.

2. Per tal de determinar si existeixen aquests motius, les autoritats competents han de tenir en compte totes les consideracions pertinents, fins i tot, si escau, l'existència en l'estat en qüestió d'un conjunt de violacions sistemàtiques dels drets humans, greus, flagrants o massives.

Article 4

1. Els estats part vetllen perquè tots els actes de tortura constitueixin infraccions segons el seu dret penal. Succeeix el mateix amb la temptativa de practicar la tortura o de qualsevol acte comès per qualsevol persona que constitueixi complicitat o una participació en l'acte de tortura.

2. Els estats part fan que aquestes infraccions siguin punibles amb penes apropiades que prenguin en consideració la seva gravetat.

Article 5

1. Els estats part prenen les mesures necessàries per establir la seva competència per tal de conèixer de les infraccions a les quals fa referència l'article 4 en els casos següents:

a) Quan la infracció ha estat comesa en qualsevol territori sota la jurisdicció de l'estat en qüestió o a bord d'aeronaus o de vaixells matriculats en aquest estat.

b) Quan el presumpte autor de la infracció és un nacional de l'estat en qüestió.

c) Quan la víctima és un nacional de l'estat en qüestió i aquest estat ho consideri apropiat.

2. Els estats part prenen igualment les mesures necessàries per establir la seva competència amb la finalitat de conèixer de les esmentades infraccions en el cas que el presumpte autor d'aquestes es trobi en qualsevol territori sota la seva jurisdicció i des d'on l'estat en qüestió no l'extradeixi de conformitat amb l'article 8 vers un dels estats als quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article.

3. Aquest Conveni no deixa de banda cap competència penal exercida de conformitat amb les lleis nacionals.

Article 6

1. Qualsevol estat part en el territori del qual es trobi una persona sospitosa d'haver comès una infracció a la qual fa referència l'article 4, si considera que les circumstàncies així ho justifiquen i després d'haver examinat les informacions al seu abast, procedeix a la detenció d'aquesta persona o pren totes les mesures jurídiques necessàries per assegurar la seva presència. Aquesta detenció i aquestes mesures han de ser conformes a la legislació de l'estat en qüestió; no més poden ésser mantingudes durant el termini necessari per tal d'iniciar accions penals o un procediment d'extradició.

2. L'estat en qüestió procedeix immediatament a una investigació preliminar amb vista a establir els fets.

3. Qualsevol persona detinguda en aplicació de l'apartat 1 d'aquest article, pot comunicar-se immediatament amb el representant qualificat més pròxim de l'estat del qual sigui nacional o, si es tracta d'una persona apàtrida, amb el representant de l'estat on resideix habitualment.

4. Quan un estat ha detingut una persona, de conformitat amb les disposicions d'aquest article, informa immediatament d'aquesta detenció i de les circumstàncies que la justifiquen els estats que figuren a l'apartat 1 de l'article.

5. L'estat que procedeix a la investigació preliminar a la qual fa referència l'a-

partat 2 d'aquest article, ha de comunicar ràpidament les conclusions als estats abans esmentats i indicar-los si té la intenció d'exercir la seva competència.

Article 7

1. L'estat part en el territori sota la jurisdicció del qual es descobreixi el presumpte autor d'una infracció a la qual fa referència l'article 4, si no extradeix el presumpte autor, ha de sotmetre l'afer, en els casos als quals fa referència l'article 5, a les seves autoritats competents per a l'exercici de l'acció penal.

2. Aquestes autoritats prenen la seva decisió en les mateixes condicions que per qualsevol infracció de dret comú de caràcter greu en virtut del dret d'aquest estat. En els casos als quals fa referència l'apartat 2 de l'article 5, les regles de prova que s'apliquen a les actuacions i a la condemna, no són en cap cas menys rigoroses que les que s'apliquen en els casos als quals fa referència l'apartat 1 de l'article 5.

3. Qualsevol persona encausada per qualsevol de les infraccions a les quals fa referència l'article 4, es beneficia de la garantia d'un tractament equitable en totes les fases del procediment.

Article 8

1. Les infraccions a les quals fa referència l'article 4 s'inclouen, de ple dret, en tot tractat d'extradició subscrit entre estats part. Els estats part es comprometen a incloure les infraccions esmentades en qualsevol tractat d'extradició que hagin de concloure entre ells.

2. Si un estat part que subordina l'extradició a l'existència d'un tractat rep una demanda d'extradició d'un altre estat part amb el qual no ha subscrit cap tractat d'extradició, pot considerar aquest Conveni com la base jurídica de l'extradició pel que fa a les infraccions esmentades. L'extradició està subordinada a les altres condicions previstes pel dret de l'estat requerit.

3. Els estats part que no subordinen l'extradició a l'existència d'un tractat, reconeixen les ja citades infraccions com a cas d'extradició entre ells en les condicions previstes pel dret de l'estat requerit.

4. Entre els estats part, les infraccions esmentades es consideren, als efectes de l'extradició, com a havent estat comeses tant en el lloc de la seva perpetració com en el territori sota la jurisdicció dels estats que hagin d'establir la seva competència en virtut de l'apartat 1 de l'article 5.

Article 9

1. Els estats part s'atorguen la cooperació judicial més àmplia possible en qualsevol procediment penal relatiu a les infraccions a les quals fa referència l'article 4, fins i tot quant a la comunicació de tots els elements de prova que estiguin al seu abast i que siguin necessaris en el decurs de les actuacions processals.

2. Els estats part compleixen les seves obligacions en virtut de l'apartat 1 d'aquest article de conformitat amb qualsevol tractat de cooperació judicial que pugui existir entre ells.

Article 10

1. Els estats part vetllen perquè l'ensenyament i la informació relativa a la prohibició de la tortura estiguin presents en la formació del personal civil o militar encarregat de l'aplicació de les lleis, del personal mèdic, dels agents de la funció pública i de totes les altres persones que puguin intervenir en la custòdia, l'interrogatori o el tractament de tot individu arrestat, detingut o empresonat independentment de la forma en què ho sigui.

2. Els estats part incorporen aquesta prohibició a les normes o a les instruccions promulgades en relació amb les obligacions i les atribucions d'aquestes persones.

Article 11

Els estats part exerceixen una vigilància sistemàtica sobre les regles, les instruccions, els mètodes i les pràctiques d'interrogatori i sobre les disposicions relatives a la custòdia i el tractament de les persones arrestades, detingudes o empresonades, independentment de la manera en què ho siguin, en tot el territori que es troba sota la seva jurisdicció, per tal d'evitar qualsevol cas de tortura.

Article 12

Els estats part vetllen perquè les autoritats competents procedixin immediatament a una investigació imparcial cada

vegada que hi hagi motius raonables per creure que s'ha comès un acte de tortura en qualsevol territori sota la seva jurisdicció.

Article 13

Els estats part asseguren a les persones que al·leguin haver estat sotmeses a tortura en qualsevol territori sota la seva jurisdicció, el dret de presentar una queixa davant les autoritats competents de l'estat en qüestió, les quals procedeixen immediatament i imparcialment a l'examen del seu cas. S'han de prendre mesures per assegurar la protecció de qui presenti la queixa i dels testimonis, contra qualsevol maltractament o qualsevol intimidació amb motiu de la queixa presentada o de qualsevol declaració feta.

Article 14

1. Els estats part garanteixen, en el seu sistema jurídic, a la víctima d'un acte de tortura, el dret a obtenir reparació i a ésser indemnitzada equitament i de manera adequada, fins i tot els mitjans necessaris perquè tingui una readaptació tan completa com sigui possible. En cas de mort de la víctima resultant d'un acte de tortura, els drethavents d'aquesta tenen dret a rebre una indemnització.

2. Aquest article no exclou cap dret a indemnització que pugui tenir la víctima o qualsevol altra persona en virtut de la legislació nacional.

Article 15

Els estats part vetllen per tal que qualsevol declaració que es demostrï que ha estat obtinguda per mitjà de la tortura no es pugui invocar com a element de prova en una actuació processal, llevat que sigui contra la persona acusada de tortura per tal d'establir que va obtenir una declaració sota tortura.

Article 16

1. Els estats part es comprometen a prohibir en els territoris que es troben sota la seva jurisdicció altres actes constitutius de penes o tractaments cruels, inhumans o degradants que no siguin actes de tortura tal com aquesta es defineix a l'article 1, quan tals actes són comesos per un agent de la funció pública o per qualsevol altra persona que actui a títol oficial o a instigació seva o amb el seu consentiment exprés o tàcit. En concret, les obligacions enunciades en els

articles 10, 11, 12 i 13 són aplicables mitjançant la substitució de la menció de la tortura per la menció d'altres formes de penes o tractaments cruels, inhumans o degradants.

2. Les disposicions d'aquest Conveni s'entenen sense perjudici de les disposicions de qualsevol altre instrument internacional o de la legislació nacional que prohibeixin les penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, o que facin referència a l'extradició o a l'expulsió.

Part II

Article 17

1. S'institueix un Comitè Contra la Tortura (a partir d'ara anomenat "el Comitè") que té les funcions que es defineixen a continuació. El Comitè el componen deu experts de gran integritat moral i de reconeguda competència en l'àmbit dels drets humans, els quals en formen part a títol personal. Els experts són elegits pels estats part, tenint en compte un repartiment geogràfic equitables i l'interès que presenta la participació en els treballs del Comitè de persones que disposen d'experiència jurídica.

2. Els membres del Comitè són elegits per sufragi secret d'entre una llista de candidats designats pels estats part. Cada estat part pot designar un candidat escollit entre els seus nacionals. Els estats part han de tenir en compte l'interès que representa designar candidats que siguin igualment membres del Comitè de Drets Humans instituit en virtut del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics i que estiguin disposats a ser membres del Comitè Contra la Tortura.

3. Els membres del Comitè són elegits en el decurs de les reunions bianuals dels estats part convocades pel secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. En aquestes reunions, on el quòrum està constituït per dos terços dels estats part, s'elegeixen com a membres del Comitè els candidats que obtenen el nombre més gran de vots i la majoria absoluta dels vots dels representants dels estats part presents i votants.

4. La primera elecció té lloc com a molt tard sis mesos després de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni. Com a

mínim quatre mesos abans de la data de cada elecció, el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides envia una carta als estats part per invitar-los a presentar les seves candidatures en un termini de tres mesos. El secretari general elabora una llista per ordre alfabètic de tots els candidats designats d'aquesta manera, amb indicació dels estats part que els han designat, i la comunica als estats part.

5. Els membres del Comitè són elegits per quatre anys. Són reelegibles si són presentats de nou. Tanmateix, el mandat de cinc dels membres elegits en el decurs de la primera elecció arriba a la seva fi al cap de dos anys; immediatament després de la primera elecció, el nom d'aquests cinc membres es decideix per un sorteig que realitza el president de la reunió mencionada en l'apartat 3 d'aquest article.

6. Si un membre del Comitè mor, dimiteix de les seves funcions o no està en condicions, sigui quin en sigui el motiu, de dur a terme les seves atribucions en el si del Comitè, l'estat part que l'ha designat nomena, entre els seus nacionals, un altre expert que forma part del Comitè durant la part del mandat que quedi per cobrir, sota reserva de l'aprovació de la majoria dels estats part. Hom considera que els estats part han donat aquesta aprovació llevat que la meitat dels estats part o més emetin una opinió desfavorable en un termini de sis setmanes a comptar del moment en el qual han estat informats per part del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides del nomenament proposat.

7. Els estats part es fan càrrec de les despeses dels membres del Comitè pel període en el qual aquests duen a terme les funcions en el si del Comitè.

Article 18

1. El Comitè elegeix la seva mesa per un període de dos anys. Els membres de la mesa són reelegibles.

2. El mateix Comitè estableix el seu reglament intern; aquest, però, ha de contenir especialment les disposicions següents:

a) El quòrum és de sis membres.

b) Les decisions del Comitè es prenen per majoria dels membres presents.

3. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides posa a disposició del Comitè el personal i les instal·lacions materials que li siguin necessaris per dur a terme de manera eficaç les funcions que se li confiïn en virtut d'aquest Conveni.

4. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides convoca els membres del Comitè per a la primera reunió. Després de la seva primera reunió, el Comitè es reuneix en totes les ocasions previstes en el seu reglament intern.

5. Els estats part es fan càrrec de les despeses ocasionades per la celebració de les reunions dels estats part i del Comitè, fins i tot del reemborsament a l'Organització de les Nacions Unides de qualsevol despesa, com ara despeses de personal i cost d'instal·lacions materials, que l'Organització hagi tingut de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article.

Article 19

1. Els estats part presenten al Comitè, mitjançant el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, informes sobre les mesures que han pres per donar efecte als seus compromisos en virtut d'aquest Conveni, en un termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor del Conveni per a l'estat part interessat. A continuació, els estats part presenten, cada quatre anys, informes complementaris sobre totes les noves mesures preses, i tots els altres informes demanats pel Comitè.

2. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides transmet els informes a tots els estats part.

3. Cada informe és estudiat pel Comitè, el qual pot fer els comentaris d'ordre general sobre l'informe en qüestió que estimi pertinents. El Comitè transmet els comentaris esmentats a l'estat part interessat. Aquest estat part pot comunicar, en resposta al Comitè, qualsevol observació que consideri útil.

4. El Comitè, a discreció seva, pot decidir de reproduir, en l'informe anual que elabora de conformitat amb l'article 24, tots els comentaris que hagi formulat en

virtut de l'apartat 3 d'aquest article, acompanyats de les observacions rebudes a tal efecte de l'estat part interessat. Si l'estat part interessat ho demana, el Comitè també pot reproduir l'informe presentat de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article.

Article 20

1. Si el Comitè rep informacions creïbles que li semblin contenir indicacions ben fonamentades que la tortura es practica sistemàticament en el territori d'un estat part, invita l'estat esmentat a cooperar en l'examen de les informacions i, a aquest efecte, a comunicar-li les seves observacions sobre aquest tema.

2. Tenint en compte totes les observacions eventualment presentades per l'estat part interessat i totes les altres informacions pertinents al seu abast, el Comitè, si ho considera justificat, pot encarregar a un o a diversos dels seus membres que duguin a terme una investigació confidencial i li facin un informe d'urgència.

3. Si es fa una investigació en virtut de l'apartat 2 d'aquest article, el Comitè busca la cooperació de l'estat part interessat. D'acord amb aquest estat part, la investigació pot comportar una visita al seu territori.

4. Després d'haver examinat les conclusions del membre o dels membres que li són sotmeses de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article, el Comitè transmet aquestes conclusions a l'estat part interessat, amb tots els comentaris o suggeriments que consideri oportuns tenint en compte la situació.

5. Tots els treballs del Comitè als quals es fa referència en els apartats 1 a 4 d'aquest article són confidencials i, en totes les etapes dels treballs, hom s'esforça per obtenir la cooperació de l'estat part. Un cop acabats aquests treballs relatius a una investigació duta a terme en virtut de l'apartat 2, el Comitè, després d'efectuar consultes amb l'estat part interessat, pot decidir fer figurar una relació succincta dels resultats dels treballs en l'informe anual que redacta de conformitat amb l'article 24.

Article 21

1. Tot estat part en aquest Conveni pot declarar, en virtut d'aquest article i en qualsevol moment, que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part pretén que un altre estat part no compleix les seves obligacions pel que fa a aquest Conveni. Aquestes comunicacions només es poden admetre i examinar en virtut d'aquest article si emanen d'un estat part que ha fet una declaració en la qual reconeix la competència del Comitè respecte a ell mateix. El Comitè no admet cap comunicació que interessi un estat part que no ha fet tal declaració. Les comunicacions rebudes en virtut d'aquest article es tramiten d'acord amb el procediment següent:

a) Si un estat part en aquest Conveni considera que un altre estat part no aplica les disposicions d'aquest Conveni, pot cridar l'atenció de l'estat part sobre aquesta qüestió, per mitjà d'una comunicació escrita. En un termini de tres mesos des que hagi rebut la comunicació, l'estat destinatari ha de proporcionar, per escrit, a l'estat que li hagi adreçat la comunicació, una explicació o qualsevol altra declaració que aclareixi l'assumpte, que ha d'incloure, en la mesura que sigui possible i pertinent, indicacions sobre les normes processals i sobre les vies de recurs existents, tant si ja s'han utilitzat, com si es troben en curs o encara estan obertes.

b) Si l'assumpte no es resol satisfactòriament pels dos estats part interessats en un termini de sis mesos a comptar des que l'estat destinatari hagi rebut la primera comunicació, qualsevol dels dos estats part interessats té el dret de sotmetre'l al Comitè, amb una notificació dirigida al Comitè i també a l'altre estat interessat.

c) El Comitè només pot conèixer l'assumpte que se li sotmeti en virtut d'aquest article després d'haver-se assegurat que s'han interposat i s'han exhaurit tots els recursos disponibles en la jurisdicció interna, d'acord amb els principis de dret internacional generalment admesos. No s'aplica aquesta regla quan la tramitació d'aquests recursos excedeix els terminis raonables, ni tampoc en els casos en els quals sigui poc probable que els re-

ursos donin satisfacció a la persona que és víctima de la violació d'aquest Conveni.

d) El Comitè fa les sessions a porta tancada quan examina les comunicacions previstes en aquest article.

e) Sota reserva de les disposicions de la lletra c, el Comitè posa els seus bons oficis a disposició dels estats part interessats, a fi i efecte d'arribar a un arranjament amistós de la qüestió, fundada en el respecte de les obligacions previstes en aquest Conveni. A tal efecte, el Comitè, si ho considera oportú, pot establir una Comissió de Conciliació ad hoc.

f) En els afers que hom li sotmet en virtut d'aquest article, el Comitè pot demanar als estats part interessats als quals fa referència la lletra b, que li facilitin qualsevol informació pertinent.

g) Els estats part interessats als quals fa referència la lletra b tenen el dret de fer-se representar quan el Comitè examini l'afere, i de presentar observacions orals o escrites, o d'ambdues maneres.

h) El Comitè, dins els dotze mesos següents a la data de la recepció de la notificació a la qual fa referència la lletra b, ha de presentar un informe en el qual:

i) Si s'ha arribat a un arranjament de conformitat amb les disposicions de la lletra e, el Comitè es limita a una breu exposició dels fets i de l'arranjament aconseguit.

ii) Si no s'ha arribat a un arranjament de conformitat amb les disposicions de la lletra e, el Comitè es limita a una breu exposició dels fets; s'han d'adjuntar a l'informe les observacions escrites i les actes de les observacions orals presentades pels estats part interessats. En cada assumpte s'ha d'enviar l'informe als estats part interessats.

2. Les disposicions d'aquest article entren en vigor quan deu estats part en aquest Conveni hagin fet la declaració prevista en l'apartat 1 d'aquest article. L'estat part ha de dipositar la declaració esmentada en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, el qual n'ha de trametre còpies als altres estats part. Les declaracions poden reti-

rar-se en qualsevol moment mitjançant una notificació adreçada al secretari general. El fet de retirar-les no serà obstacle per examinar qualsevol assumpte objecte d'una comunicació que ja hagi estat tramesa en virtut d'aquest article; no es pot admetre cap més comunicació d'un estat part un cop el secretari general de les Nacions Unides ha rebut la notificació de la retirada de la declaració, llevat que l'estat part interessat faci una nova declaració.

Article 22

1. Tot estat part en aquest Conveni, en virtut d'aquest article, pot declarar en tot moment que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions presentades per compte de particulars que depenguin de la seva jurisdicció que al·leguin ésser víctimes d'una violació per un estat part de les disposicions del Conveni. El Comitè no rep cap comunicació que interessi un estat part que no hagi fet tal declaració.

2. El Comitè declara inadmissible qualsevol comunicació sotmesa en virtut d'aquest article que sigui anònima o que consideri que és un abús del dret de sotmetre tals comunicacions o que és incompatible amb les disposicions d'aquest Conveni.

3. Sota reserva de les disposicions de l'apartat 2, el Comitè presenta a l'atenció de l'estat part en aquest Conveni que hagi fet una declaració en virtut de l'apartat 1 i que presumptament hagi violat qualsevol de les disposicions del Conveni, qualsevol comunicació que li sigui sotmesa en virtut d'aquest article. En els sis mesos següents, l'estat esmentat sotmet per escrit al Comitè les explicacions o declaracions que aclareixin la qüestió i indica, si escau, les mesures que hagi pogut prendre per remeiar la situació.

4. El Comitè examina les comunicacions rebudes en virtut d'aquest article, tenint en compte totes les informacions que li són sotmeses per compte del particular i per l'estat part interessat.

5. El Comitè no examina cap comunicació d'un particular de conformitat amb aquest article, sense haver-se assegurat que:

- a) La mateixa qüestió no es troba en curs d'examen davant d'una altra

instància internacional d'investigació o de resolució.

b) El particular ha esgotat tots els recursos interns disponibles; aquesta regla no s'aplica si les vies de recurs excedeixen els terminis raonables o si és poc probable que donin satisfacció al particular que és la víctima de la violació d'aquest Conveni.

6. El Comitè celebra les seves sessions a porta tancada quan examina les comunicacions previstes en aquest article.

7. El Comitè informa de les seves constatacions l'estat part interessat i el particular.

8. Les disposicions d'aquest article entren en vigor quan cinc estats part en aquest Conveni hagin fet la declaració prevista en l'apartat 1 d'aquest article. L'estat part ha de dipositar la declaració esmentada en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, el qual n'ha de trametre còpies als altres estats part. Les declaracions poden retirar-se en qualsevol moment mitjançant una notificació adreçada al secretari general. El fet de retirar-les no és obstacle per examinar qualsevol assumpte objecte d'una comunicació que ja ha estat tramesa en virtut d'aquest article; no es pot admetre cap més comunicació d'un estat part un cop el secretari general de les Nacions Unides ha rebut la notificació de la retirada de la declaració, llevat que l'estat part interessat faci una nova declaració.

Article 23

Els membres del Comitè i els membres de les Comissions de Conciliació ad hoc que puguin ésser designats de conformitat amb la lletra e de l'apartat 1 de l'article 21, gaudeixen de les facilitats, dels privilegis i de les immunitats que es concedeixen als experts en missió per a l'Organització de les Nacions Unides, tal qual s'enuncien en les seccions pertinents del Conveni sobre els privilegis i les immunitats de les Nacions Unides.

Article 24

El Comitè presenta als estats part i a l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides un informe anual sobre les activitats que ha dut a terme en aplicació d'aquest Conveni.

Part III

Article 25

Aquest Conveni està obert a la signatura de tots els estats.

Aquest Conveni està subjecte a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 26

Tots els estats es poden adherir a aquest Conveni. L'adhesió es fa mitjançant el dipòsit d'un instrument d'adhesió en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 27

1. Aquest Conveni entra en vigor trenta dies després de la data del dipòsit en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides del vintè instrument de ratificació o d'adhesió.

2. Per a tot estat que ratifiqui aquest Conveni o s'hi adhereixi després del dipòsit del vintè instrument de ratificació o d'adhesió, el Conveni entra en vigor el trentè dia després de la data del dipòsit per part d'aquest estat del seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 28

1. Cada estat, en el moment en què signi o ratifiqui aquest Conveni o s'hi adhereixi, pot declarar que no reconeix la competència atorgada al Comitè de conformitat amb l'article 20.

2. Tot estat part que hagi formulat una reserva de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article pot, en tot moment, aixecar aquesta reserva per mitjà d'una notificació adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 29

1. Tot estat part en aquest Conveni pot proposar esmenes i dipositar-les en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. El secretari general comunica les esmenes proposades als estats part en aquest Conveni, amb la petició que li notifiquin si desitgen que es convoqui una conferència d'estats part per tal d'examinar les propostes en qüestió i sotmetre-les a votació. Si, en el decurs dels quatre mesos

que segueixen tal comunicació, com a mínim una tercera part dels estats part es declaren a favor d'aquesta convocatòria, el secretari general convoca la conferència sota els auspicis de l'Organització de les Nacions Unides. El secretari general ha de sotmetre a tots els estats part per a la seva acceptació cadascuna de les esmenes adoptades per majoria dels estats presents i votants en la conferència.

2. Les esmenes adoptades segons les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article entren en vigor quan dos terços dels estats part en aquest Conveni hagin informat el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides que les han acceptades de conformitat amb les seves normes constitucionals respectives.

3. Quan aquestes esmenes entren en vigor, són obligatòries per als estats part que les han acceptades; els altres estats part romanen obligats per les disposicions d'aquest Conveni i per totes les esmenes anteriors que hagin acceptat.

Article 30

1. Qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni que no pugui ser resolta per la via de negociació, se sotmet a l'arbitratge a petició d'un d'aquests estats part. Si, en els sis mesos que segueixen la data de la demanda d'arbitratge, les parts no arriben a posar-se d'acord sobre l'organització de l'arbitratge, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia presentant una demanda de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

2. Cada estat part, en el moment en què signi o ratifiqui aquest Conveni o s'hi adhereixi, pot declarar que no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article. Els altres estats part no estaran vinculats per les disposicions esmentades envers l'estat part que hagi formulat una reserva d'aquestes característiques.

3. Tot estat part que hagi formulat una reserva de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article, pot aixecar, en tot moment, aquesta reserva mitjançant una notificació adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 31

1. Un estat part pot denunciar aquest Conveni per notificació escrita adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. La denúncia entra en vigor un any després de la data en la qual la notificació hagi estat rebuda pel secretari general.

2. Tal denúncia no allibera l'estat part de les obligacions que li corresponen en virtut d'aquest Conveni pel que fa a qualsevol acte o qualsevol omissió abans de la data en la qual la denúncia entri en vigor; no planteja cap obstacle a la continuació de l'examen de qualsevol qüestió per a la qual la intervenció del Comitè ja hagi estat sol·licitada a la data en la qual la denúncia hagi entrat en vigor.

3. Després de la data en la qual la denúncia per un estat part entra en vigor, el Comitè no inicia l'examen de cap qüestió nova relativa a aquest estat.

Article 32

El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides notifica a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i a tots els estats que hagin signat aquest Conveni o s'hi hagin adherit:

- a) Les signatures, les ratificacions i les adhesions rebudes en aplicació dels articles 25 i 26.
- b) La data d'entrada en vigor del Conveni en aplicació de l'article 27, i la data d'entrada en vigor de qualsevol esmena en aplicació de l'article 29.
- c) Les denúncies rebudes en aplicació de l'article 31.

Article 33

1. Aquest Conveni, els textos del qual en anglès, en àrab, en xinès, en espanyol, en francès i en rus són igualment autèntics, es diposita en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

2. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides transmetrà una còpia certificada conforme d'aquest Conveni a tots els estats.

**Situació
del Conveni contra la
tortura i altres penes o
tractaments cruels,
inhumans o degradants,
fet a Nova York el 10 de
desembre de 1984**

Entrada en vigor: 26 de juny de 1987,
de conformitat amb l'apartat 1 de l'article
27

Situació el 14 de novembre del 2005 si-
gnataris: 74, parts: 140.

Participants	Signatura, successió a la signatura (d)	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Afganistan	4 de febrer de 1985	1 d'abril de 1987
Albània		11 de maig de 1994 a
Alemanya ¹	13 d'octubre de 1986	1 d'octubre de 1990
Algèria	26 de novembre de 1985	12 de setembre de 1989
Andorra	5 d'agost del 2002	
Antiga República Iugoslava de Macedònia ²		12 de desembre de 1994 d
Antigua i Barbuda		19 de juliol de 1993 a
Aràbia Saudita		23 de setembre de 1997 a
Argentina	4 de febrer de 1985	24 de setembre de 1986
Armènia		13 de setembre de 1993 a
Austràlia	10 de desembre de 1985	8 d'agost de 1989
Àustria	14 de març de 1985	29 de juliol de 1987
Azerbaitjan		16 d'agost de 1996 a
Bahrain		6 de març de 1998 a
Bangladesh		5 d'octubre de 1998 a
Bèlgica	4 de febrer de 1985	25 de juny de 1999
Belize		17 de març de 1986 a
Benín		12 de març de 1992 a
Bielorússia	19 de desembre de 1985	13 de març de 1987
Bolívia	4 de febrer de 1985	12 d'abril de 1999
Bòsnia i Hercegovina ²		1 de setembre de 1993 d
Botswana	8 de setembre del 2000	8 de setembre del 2000
Brasil	23 de setembre de 1985	28 de setembre de 1989
Bulgària	10 de juny de 1986	16 de desembre de 1986
Burkina Faso		4 de gener de 1999 a
Burundi		18 de febrer de 1993 a
Cambotja		15 d'octubre de 1992 a
Camerun		19 de desembre de 1986 a
Canadà	23 d'agost de 1985	24 de juny de 1987
Cap Verd		4 de juny de 1992 a
Colòmbia	10 d'abril de 1985	8 de desembre de 1987
Comores	22 de setembre del 2000	
Congo		30 de juliol del 2003 a
Costa d'Ivori		18 de desembre de 1995 a
Costa Rica	4 de febrer de 1985	11 de novembre de 1993
Croàcia ²		12 d'octubre de 1992 d
Cuba	27 de gener de 1986	17 de maig de 1995
Dinamarca	4 de febrer de 1985	27 de maig de 1987
Djibouti		5 de novembre del 2002 a
Egipte		25 de juny de 1986 a
El Salvador		17 de juny de 1996 a
Equador	4 de febrer de 1985	30 de març de 1988

Eslovàquia ⁷		28 de maig de 1993 d
Eslovènia		16 de juliol de 1993 a
Espanya	4 de febrer de 1985	21 d'octubre de 1987
Estats Units d'Amèrica ⁸	18 d'abril de 1988	21 d'octubre de 1994
Estònia		21 d'octubre de 1991 a
Etiòpia		14 de març de 1994 a
Federació de Rússia	10 de desembre de 1985	3 de març de 1987
Filipines		18 de juny de 1986 a
Finlàndia	4 de febrer de 1985	30 d'agost de 1989
França	4 de febrer de 1985	18 de febrer de 1986
Gabon	21 de gener de 1986	8 de setembre del 2000
Gàmbia	23 d'octubre de 1985	
Geòrgia		26 d'octubre de 1994 a
Ghana	7 de setembre del 2000	7 de setembre del 2000
Grècia	4 de febrer de 1985	6 d'octubre de 1988
Guatemala		5 de gener de 1990 a
Guinea	30 de maig de 1986	10 d'octubre de 1989
Guinea Bissau	12 de setembre del 2000	
Guinea Equatorial		8 d'octubre del 2002 a
Guyana	25 de gener de 1988	19 de maig de 1988
Hondures		5 de desembre de 1996 a
Hongria	28 de novembre de 1986	15 d'abril de 1987
Iemen		5 de novembre de 1991 a
Índia	14 d'octubre de 1997	
Indonèsia	23 d'octubre de 1985	28 d'octubre de 1998
Irlanda	28 de setembre de 1992	11 d'abril del 2002
Islàndia	4 de febrer de 1985	23 d'octubre de 1996
Israel	22 d'octubre de 1986	3 d'octubre de 1991
Itàlia	4 de febrer de 1985	12 de gener de 1989
Japó		29 de juny de 1999 a
Jordània		13 de novembre de 1991 a
Kazakhstan		26 d'agost de 1998 a
Kenya		21 de febrer de 1997 a
Kirguizistan		5 de setembre de 1997 a
Kuwait		8 de març de 1996 a
Lesotho		12 de novembre del 2001 a
Letònia		14 d'abril de 1992 a
Líban		5 d'octubre del 2000 a
Libèria		22 de setembre del 2004 a
Líbia		16 de maig de 1989 a
Liechtenstein	27 de juny de 1985	2 de novembre de 1990
Lituània		1 de febrer de 1996 a
Luxemburg	22 de febrer de 1985	29 de setembre de 1987
Madagascar	1 d'octubre del 2001	
Malawi		11 de juny de 1996 a
Maldives		20 d'abril del 2004 a
Mali		26 de febrer de 1999 a
Malta		13 de setembre de 1990 a
Marroc	8 de gener de 1986	21 de juny de 1993
Maurici		9 de desembre de 1992 a
Mauritània		17 de novembre del 2004 a
Mèxic	18 de març de 1985	23 de gener de 1986
Moçambic		14 de setembre de 1999 a
Mònaco		6 de desembre de 1991 a
Mongòlia		24 de gener del 2002 a
Namíbia		28 de novembre de 1994 a
Nauru	12 de novembre del 2001	
Nepal		14 de maig de 1991 a
Nicaragua	15 d'abril de 1985	5 de juliol del 2005
Níger		5 d'octubre de 1998 a
Nigèria	28 de juliol de 1988	28 de juny del 2001
Noruega	4 de febrer de 1985	9 de juliol de 1986
Nova Zelanda	14 de gener de 1986	10 de desembre de 1989

Paisos Baixos ⁵	4 de febrer de 1985	21 de desembre de 1988
Panamà	22 de febrer de 1985	24 d'agost de 1987
Paraguai	23 d'octubre de 1989	12 de març de 1990
Perú	29 de maig de 1985	7 de juliol de 1988
Polònia	13 de gener de 1986	26 de juliol de 1989
Portugal ⁷	4 de febrer de 1985	9 de febrer de 1989
Qatar		11 de gener del 2000 a
Regne Unit ^{5,8}	15 de març de 1985	8 de desembre de 1988
República Àrab Síria		19 d'agost del 2004 a
República de Corea		9 de gener de 1995 a
República de Moldàvia		28 de novembre de 1995 a
República Democràtica del Congo		18 de març de 1996 a
República Dominicana	4 de febrer de 1985	
República Txeca ⁷		22 de febrer de 1993 d
Romania		18 de desembre de 1990 a
Saint Vincent i les Grenadines		1 d'agost del 2001 a
San Marino	18 de setembre del 2002	
Santa Seu		26 de juny del 2002 a
São Tomé i Príncipe	6 de setembre del 2000	
Senegal	4 de febrer de 1985	21 d'agost de 1986
Sèrbia i Montenegro ²		12 de març del 2001 d
Seychelles		5 de maig de 1992 a
Sierra Leone	18 de març de 1985	25 d'abril del 2001
Somàlia		24 de gener de 1990 a
Sri Lanka		3 de gener de 1994 a
Sud-àfrica	29 de gener de 1993	10 de desembre de 1998
Sudan	4 de juny de 1986	
Suècia	4 de febrer de 1985	8 de gener de 1986
Suïssa	4 de febrer de 1985	2 de desembre de 1986
Swazilàndia		26 de març del 2004 a
Tadjikistan		11 de gener de 1995 a
Timor Oriental		16 d'abril del 2003 a
Togo	25 de març de 1987	18 de novembre de 1987
Tunísia	26 d'agost de 1987	23 de setembre de 1988
Turkmenistan		25 de juny de 1999 a
Turquia	25 de gener de 1988	2 d'agost de 1988
Txad		9 de juny de 1995 a
Ucraïna	27 de febrer de 1986	24 de febrer de 1987
Uganda		3 de novembre de 1986 a
Uruguai	4 de febrer de 1985	24 d'octubre de 1986
Uzbekistan		28 de setembre de 1995 a
Veneçuela	15 de febrer de 1985	29 de juliol de 1991
Xile	23 de setembre de 1987	30 de setembre de 1988
Xina ³⁶	12 de desembre de 1986	4 d'octubre de 1988
Xipre	9 d'octubre de 1985	18 de juliol de 1991
Zàmbia		7 d'octubre de 1998 a

Declaracions i reserves

(Llevat que s'indiqui el contrari, les declaracions i reserves s'han formulat en el moment de la ratificació, l'adhesió o la successió)

Afganistan

Tot i ratificar el Conveni, la República Democràtica de l'Afganistan, invocant l'apartat 1 de l'article 28 del Conveni, no reconeix l'autoritat del Comitè previst a l'article 20 del Conveni.

També, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30, la República Democràtica de l'Afganistan declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article que estableixen que en cas de controvèrsies relatives a la interpretació o l'aplicació del Conveni, una de les parts interessades pot exigir que la controvèrsia se sotmeti a la Cort Internacional de Justícia. La República Democràtica d'Afganistan declara que les controvèrsies entre els estats part només poden ser sotmeses a un procediment d'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia, amb el consentiment de totes les parts interessades i no només amb el d'una sola.

Alemanya¹

En el moment de la signatura:

El Govern de la República Federal d'Alemanya es reserva el dret de comunicar, en el moment de la ratificació, les reserves o declaracions interpretatives que consideri necessàries, especialment pel que fa a l'aplicació de l'article 3.

En el moment de la ratificació:

Article 3

Aquesta disposició prohibeix el lliurament directe d'una persona a un altre estat en el qual hi hagi motius seriosos per creure que aquesta persona corre el risc d'ésser sotmesa a la tortura. Segons l'opinió de la República Federal d'Alemanya, ni l'article 3, ni tampoc les altres disposicions del Conveni, no estableixen obligacions per als estats que la República Federal d'Alemanya no pugui complir, de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna, la qual és conforme al Conveni.

Aràbia Saudita

Declaracions:

El Regne de l'Aràbia Saudita no reconeix la competència del Comitè establert a l'article 20 d'aquest Conveni.

El Regne de l'Aràbia Saudita no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 d'aquest Conveni.

Àustria

1. Àustria estableix la seva competència, de conformitat amb l'article 5 del Conveni, independentment de la legislació del lloc on es produeix el delictat, però, pel que fa a la lletra c de l'apartat 1, només l'establirà si no s'espera l'exercici de l'acció penal per part d'un estat que tingui jurisdicció d'acord amb les lletres a i b de l'apartat 1.

2. Àustria considera l'article 15 com a base legal per a la inadmissibilitat, prevista per aquest article, de la utilització d'una declaració que es demostrï que ha estat obtinguda sota tortura.

Bahrain⁹

Reserves:

[...]

2. L'Estat de Bahrain no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

Bangladesh¹⁰

Declaració:

El Govern de la República Popular de Bangladesh aplicarà l'apartat 1 de l'article 14 d'acord amb la seva legislació.

Bielorússia¹¹

Botswana

Reserva formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

El Govern de la República de Botswana es considera obligat per l'article 1 del Conveni, en la mesura que s'entengui per "tortura" la tortura i altres penes o tractaments inhumans o degradants prohibits per a l'article 7 de la Constitució de la República de Botswana.

Bulgària¹²

Cuba

Declaracions:

El Govern de la República de Cuba lamenta el fet que, fins i tot després de l'adopció de la resolució 1514 XV per part

de l'Assemblea General de les Nacions Unides, que conté la Declaració sobre la concessió d'independència als països i pobles colonials, s'hagi inclòs una disposició com la de l'apartat 1 de l'article 2 al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants.

El Govern de la República de Cuba declara que, de conformitat amb l'article 28 del Conveni, l'aplicació de les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 20 del Conveni està supeditada al respecte estricte del principi de sobirania dels estats i al consentiment previ dels estats part.

En relació amb les disposicions de l'article 30 del Conveni, el Govern de la República de Cuba considera que qualsevol controvèrsia entre les parts ha de solucionar-se mitjançant una negociació per la via diplomàtica.

Equador

Reserva:

L'Equador declara que, de conformitat amb les disposicions de l'article 42 de la seva Constitució política, no atorgarà l'extradició dels seus ciutadans.

Eslovàquia

Estats Units d'Amèrica¹⁴

En el moment de la signatura:

Declaració:

El Govern dels Estats Units d'Amèrica es reserva el dret de comunicar, en el moment de la ratificació, les reserves, les interpretacions o les declaracions que consideri necessàries.

En el moment de la ratificació:

Reserves:

I. El dictamen i el consentiment del Senat estan subjectes a les reserves següents:

1. Els Estats Units es consideren obligats per l'article 16 a prohibir les "penes o tractaments cruels, inhumans o degradants", només en la mesura que els termes "penes o tractaments cruels, inhumans o degradants" suposin penes o tractaments cruels i inusuals prohibits per la cinquena, la vuitena i/o la catorzena esmenes de la Constitució dels Estats Units.

2. De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30, els Estats Units declaren que no es consideren obligats per l'apartat 1 de l'article 30, però es reserven el dret d'acceptar cas per cas el procediment d'arbitratge previst o qualsevol altre procediment.

II. El dictamen i el consentiment del Senat estan subjectes a les interpretacions següents, que s'aplicaran a les obligacions dels Estats Units d'acord amb aquest Conveni:

1 a) Amb referència a l'article 1, els Estats Units entenen que, per constituir tortura, un acte ha de tenir específicament la intenció d'infligir dolors o patiments aguts, físics o mentals, i que per dolors o patiments mentals es refereix a un trastorn mental crònic provocat o causat per: 1) la infligència intencionada o l'amenaça d'infligència de dolors o patiments físics aguts; 2) l'administració, o l'amenaça d'administració, de substàncies psicòtropes o qualsevol altre tractament destinat a alterar profundament els sentits o la personalitat; 3) l'amenaça de mort imminent; o 4) l'amenaça que una tercera persona serà víctima de mort imminent o d'infligència de patiments físics aguts, o d'administració de substàncies psicòtropes o qualsevol altre tractament destinat a alterar profundament els sentits o la personalitat de forma imminent.

b) Els Estats Units interpreten que la definició de tortura que apareix a l'article 1 s'aplica només als actes directament adreçats contra persones que es troben sota la custòdia o el control físic de l'agressor.

c) Amb referència a l'article 1 del Conveni, els Estats Units entenen que les "sancions" inclouen sancions imposades per la via judicial i altres penes autoritzades per la llei dels Estats Units o per la interpretació judicial d'aquesta llei. No obstant això, els Estats Units entenen que un estat part no pot, amb les seves sancions internes, contravenir l'objecte i la finalitat del Conveni de prohibir la tortura.

d) Que pel que fa a l'article 1 del Conveni, els Estats Units entenen que l'expressió "consentiment tàcit" requereix que el funcionari públic tingui coneix-

xement de l'activitat que constitueix tortura abans i, després, incompleixi la seva obligació legal d'intervenir per prevenir-la.

e) Pel que fa a l'article 1 del Conveni, els Estats Units entenen que l'incompliment de les normes processals en vigor no constitueix en si un acte de tortura.

2 Els Estats Units entenen que la frase "... hi hagi motius seriosos per creure que aquesta persona corre el risc d'ésser sotmesa a la tortura", tal com apareix a l'article 3 del Conveni, vol dir "si és suficientment probable que sigui sotmesa a la tortura".

3 Els Estats Units interpreten que l'article 14 requereix que els estats part han de garantir als particulars el dret d'exercir una acció per danys i perjudicis, no més pels actes de tortura que s'han comès al territori que estigui sota la seva jurisdicció.

4 Els Estats Units entenen que el dret internacional no prohibeix la pena de mort, i no consideren que aquest Conveni restringeixi o prohibeixi als Estats Units l'aplicació de la pena de mort, d'acord amb la cinquena, la vuitena i la catorzena esmenes a la Constitució dels Estats Units, incloent-hi tot període de presó previst per la Constitució anterior a la imposició de la pena de mort.

5 Els Estats Units interpreten que aquest Conveni ha de ser aplicat pel Govern federal en la mesura que aquest exerceixi una competència judicial i legislativa en les matèries cobertes pel Conveni i, en cas contrari, per les autoritats estatals i les administracions locals. Per tant, per aplicar els articles 10 a 14 i 16, el Govern federal ha d'adoptar les mesures apropiades per al sistema federal, amb la finalitat que les autoritats competents de les unitats constituents dels Estats Units d'Amèrica puguin adoptar les mesures adequades per al compliment del Conveni.

III. El dictamen i el consentiment del Senat estan subjectes a les declaracions següents:

1. Els Estats Units declaren que les disposicions dels articles 1 a 16 del Conveni no són executables d'ofici.

Federació de Rússia¹¹

França
Reserva:

El Govern de la República Francesa declara que, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30 del Conveni, no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30.

Ghana
Declaració:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30 del Conveni, el Govern de Ghana declara, en relació amb l'apartat 1 de l'article 30, que cap controvèrsia entre estats part respecte a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni no pot ser sotmesa a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia sense el consentiment de totes les parts interessades; el consentiment d'una o algunes de les parts no és suficient.

Guatemala¹⁵

Guinea Equatorial
Declaració i reserva:

Primer - El Govern de Guinea Equatorial declara, en aplicació de l'article 28 del present Conveni, que no reconeix la competència concedida al Comitè segons l'article 20 del Conveni esmentat.

Segon - El Govern de Guinea Equatorial, pel que fa a les disposicions de l'article 30 d'aquest Conveni, no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.

Hongria¹⁶

Indonèsia
Declaració:

El Govern de la República d'Indonèsia declara que les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 20 del Conveni hauran d'aplicar-se de conformitat estricta amb els principis de sobirania i integritat territorial dels estats.

Reserva:

El Govern de la República d'Indonèsia no es considera obligat per la disposició de l'apartat 1 de l'article 30 i pensa que qualsevol controvèrsia relacionada amb la interpretació i l'aplicació del Conveni que no es pugui resoldre per la via dis-

posada a l'apartat 1 d'aquest article només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Israel

Reserves:

1. De conformitat amb l'article 28 del Conveni, l'Estat d'Israel declara que no reconeix la competència del Comitè establert per l'article 20.

2. De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30, l'Estat d'Israel declara que no es considera obligat per l'apartat 1 d'aquest article.

Kuwait

Reserva:

Amb reserves a l'article 20 i a la disposició de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

Luxemburg

Declaració interpretativa:

Article 1

El Gran Ducat de Luxemburg declara que les úniques "sancions legítimes" que reconeix dins del sentit de l'apartat 1 de l'article 1 del Conveni són les que accepta tant el dret nacional com el dret internacional.

Marroc

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en la ratificació:

El Govern del Regne del Marroc no reconeix la competència del Comitè establert per l'article 20.

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30, el Govern del Regne del Marroc declara que no es considera obligat per l'apartat 1 del mateix article.

Mauritània

Reserves:

Article 20

"El Govern de Mauritània no reconeix la competència concedida al Comitè segons l'article 20 que estipula:

1. Si el Comitè rep informacions creïbles que li semblin contenir indicacions ben fonamentades que la tortura es practica sistemàticament en el territori

d'un estat part, invita l'estat esmentat a cooperar en l'examen de les informacions i, a aquest efecte, a comunicar-li les seves observacions sobre aquest tema.

2. Tenint en compte totes les observacions eventualment presentades per l'estat part interessat i totes les altres informacions pertinents al seu abast, el Comitè, si ho considera justificat, pot encarregar a un o diversos dels seus membres que duguin a terme una investigació confidencial i li facin un informe d'urgència.

3. Si es fa una investigació en virtut de l'apartat 2 d'aquest article, el Comitè busca la cooperació de l'estat part interessat. D'acord amb aquest estat part, la investigació pot comportar una visita al seu territori.

4. Després d'haver examinat les conclusions del membre o dels membres que li són sotmeses de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article, el Comitè transmet aquestes conclusions a l'estat part interessat, amb tots els comentaris o suggeriments que consideri oportuns tenint en compte la situació.

5. Tots els treballs del Comitè als quals es fa referència en els apartats 1 al 4 d'aquest article són confidencials i, en totes les etapes dels treballs, hom s'esforça per obtenir la cooperació de l'estat part. Un cop acabats aquests treballs relatius a una investigació duta a terme en virtut de l'apartat 2, el Comitè, després d'efectuar consultes amb l'estat part interessat, pot decidir fer figurar una relació succincta dels resultats dels treballs en l'informe anual que redacta de conformitat amb l'article 24.

Apartat 1 de l'article 30

Qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part, relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni, que no pugui ser resolta per la via de la negociació, se sotmet a l'arbitratge a petició d'un d'aquests estats part. Si, en els sis mesos que segueixen la data de la demanda d'arbitratge, les parts no arriben a posar-se d'acord sobre l'organització de l'arbitratge, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia presentant una demanda de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30, el Govern de Mauritània declara que no es considera vinculat per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article que estipulen que en el cas de controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni, una de les parts interessades pot exigir que aquesta controvèrsia sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia."

Mònaco

Reserva:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30 del Conveni, el Principat de Mònaco declara que no es considera obligat per l'apartat 1 d'aquest article.

Nova Zelanda

Reserva:

El Govern de Nova Zelanda es reserva el dret d'atorgar una indemnització, prevista a l'article 14 del Conveni contra la tortura, a les víctimes d'un acte de tortura, només a discreció del fiscal general de Nova Zelanda.

Països Baixos

Declaració interpretativa pel que fa a l'article 1:

El Govern del Regne dels Països Baixos interpreta que l'expressió "sancions legítimes" de l'apartat 1 de l'article 1 s'ha d'entendre que es refereix a les sancions que són legítimes no només de conformitat amb el dret nacional, sinó també amb el dret internacional.

Panamà

La República del Panamà no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

Polònia

En el moment de la signatura:

La República Popular de Polònia no es considera obligada per l'article 20 del Conveni.

A més, la República Popular de Polònia no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

Qatar¹⁷

Reserves:

a) Qualsevol interpretació de les disposicions del Conveni que sigui in-

compatible amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques;

i

b) Les funcions del Comitè previstes als articles 21 i 22 del Conveni.

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord

En el moment de la signatura:

El Regne Unit es reserva el dret de formular, en el moment de ratificar el Conveni, les reserves o declaracions interpretatives que consideri necessàries.

República Àrab de Síria

Declaracions:

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 28 del Conveni, la República Àrab de Síria no reconeix la competència que l'article 20 concedeix al Comitè Contra la Tortura;

L'adhesió de la República Àrab de Síria al Conveni no significa en absolut que Síria reconegui Israel, o que mantingui qualsevol relació amb Israel en el marc de les disposicions del Conveni.

República Txeca⁷

Santa Seu

Declaració:

"La Santa Seu considera el Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants com un instrument vàlid i adaptat per lluitar contra actes que constitueixen un greu atac a la dignitat de la persona humana. L'Església catòlica, en l'època contemporània, s'ha pronunciat constantment a favor del respecte incondicional de la vida i ha condemnat, sense equívoc, tot allò que viola la integritat de la persona humana, com les mutilacions, les tortures corporals o mentals, els intents de forçar el mateix esperit (Concili Vaticà II, Constitució pastoral Gaudium i spes, 7 de desembre de 1965).

El dret de l'Església (Codi de dret canònic, 1981) i el seu catecisme (Catecisme de l'Església catòlica, 1987) enumeren i identifiquen clarament els comportaments que poden ferir la integritat física o moral de la persona, reproveixen els seus autors i apel·len a l'abolició d'actes com aquests. En el seu darrer discurs al Cos diplomàtic, el 14 de gener de

1978, el Papa Pau VI, després d'haver evocat les tortures i els maltractaments practicats en diversos països sobre persones, conclouia de la manera següent: <Com podria l'Església no prendre una posició severa davant de la tortura i de les violències anàlogues infligides a la persona humana?>. El Papa Joan Pau II, va afirmar, per la seva banda <que calia anomenar la tortura pel seu nom> (Missatge per al dia mundial de la pau, 1 de gener de 1980). Va manifestar la seva profunda compassió per <les víctimes de la tortura> (Congrés mundial sobre la pastoral dels drets humans, Roma, 4 de juliol de 1998) i, en especial, per les <dones torturades> (Missatge al secretari general de les Nacions Unides, 1 de març de 1993). Seguint aquest esperit, la Santa Seu vol aportar el seu recolzament moral i la seva col·laboració a la comunitat internacional, per tal de contribuir a l'eliminació del recurs, inadmissible i inhumà, a la tortura.

En adherir-se al Conveni en nom de l'estat de la Ciutat del Vaticà, la Santa Seu es compromet a aplicar-lo en la mesura en què això és compatible, a la pràctica, amb la naturalesa particular d'aquest estat."

Seychelles

6 d'agost del 2001

Article 22

La República de Seychelles accepta sense reserves la competència del Comitè Contra la Tortura.

Sud-àfrica

Declaració:

[La República de Sud-àfrica declara que] reconeix, per als propòsits de l'article 30 del Conveni, la competència de la Cort Internacional de Justícia per resoldre una controvèrsia entre dos o més estats part respecte a la interpretació o a l'aplicació del Conveni, respectivament.

Togo

"El Govern de la República de Togo es reserva el dret de formular, en el moment de ratificar el Conveni, les reserves o declaracions que consideri necessàries."

Tunísia

En el moment de la signatura:

"... el Govern de Tunísia es reserva el dret de formular, en una fase posterior, les reserves o declaracions que consideri necessàries, en particular pel que fa als articles 20 i 21 d'aquest Conveni."

En el moment de la ratificació:

[El Govern de Tunísia] confirma que les reserves formulades en el moment de la signatura del Conveni pel Govern de Tunísia, el 26 d'agost de 1987, han estat completament retirades.

Turquia

En el moment de la ratificació:

Reserva:

El Govern de Turquia declara que, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 30 del Conveni, no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.

Ucraïna¹¹

Xile¹³

En el moment de la signatura:

1...

2. El Govern de Xile no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

3. El Govern de Xile es reserva el dret de formular, en el moment de ratificar el Conveni, les declaracions o reserves que consideri necessàries, d'acord amb la seva legislació interna.

En el moment de la ratificació:

El Govern de Xile declara que, en les relacions amb els estats americans que són part del Conveni interamericà per a la prevenció i el càstig de la tortura, aplicarà el Conveni esmentat en els casos en què les seves disposicions siguin incompatibles amb les d'aquest Conveni.

Xina

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

1) El Govern xinès no reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, tal com es defineix a l'article 20 del Conveni.

2) El Govern xinès no es considera obligat per l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

Zàmbia¹⁸

Objeccions

(Llevat que s'indiqui el contrari, les objeccions s'han fet en el moment de la ratificació, l'adhesió o la successió.)

Alemanya

23 de gener del 2001

Pel que fa a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat la reserva al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants formulada pel Govern de Qatar. El Govern de la República Federal d'Alemanya creu que la reserva relativa a la compatibilitat de les normes del Conveni amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques suscita dubtes pel que fa al compromís de Qatar a l'hora de complir les seves obligacions d'acord amb el Conveni. El Govern de la República Federal d'Alemanya considera que aquesta reserva és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Per tant, el Govern de la República Federal d'Alemanya emet una objecció a la reserva esmentada anteriorment formulada pel Govern de Qatar al Conveni.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i Qatar.

Dinamarca

4 d'octubre del 2001

Respecte a la reserva formulada per Botswana en el moment de la ratificació:

El Govern danès ha examinat el tenor de la reserva al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants formulada pel Govern de Botswana. La reserva fa referència a la legislació en vigor a Botswana relativa a la definició de la tortura i, per tant, al camp d'aplicació del Conveni. A falta d'altres precisions, el Govern danès considera que la reserva fa que es dubti sobre la voluntat de Botswana de respectar les obligacions que li pertocquen en virtut del Conveni, i que és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Per aquests motius, el Govern danès fa objecció a la reserva formulada

pel Govern de Botswana. Aquesta objecció no impedeix que el Conveni entri en vigor en la seva totalitat entre Botswana i Dinamarca, sense que la reserva produeixi els seus efectes respecte a Botswana.

Espanya

13 de desembre de 1999

Pel que fa a la declaració formulada per Bangladesh a l'apartat 1 de l'article 14 en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne d'Espanya considera que aquesta declaració és, de fet, una reserva, ja que pretén excloure o modificar l'aplicació de l'efecte legal de certes disposicions del Conveni. A més, en referir-se de forma general al dret intern de Bangladesh, sense especificar-ne els continguts, la reserva suscita dubtes entre els altres estats part pel que fa al compromís de la República Popular de Bangladesh en ratificar el Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya creu que la reserva formulada pel Govern de la República Popular de Bangladesh és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, per al qual les disposicions que fan referència a la reparació i la indemnització de les víctimes de tortura són factors essencials per al compliment concret de les obligacions que els estats assumeixen en adherir-s'hi.

El Govern del Regne d'Espanya, per tant, emet una objecció a la reserva esmentada anteriorment, presentada pel Govern de la República Popular de Bangladesh, a l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni esmentat anteriorment entre el Regne d'Espanya i la República Popular de Bangladesh.

14 de març del 2000

Pel que fa a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne d'Espanya ha examinat la reserva formulada pel Govern de l'Estat de Qatar al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, l'11 de gener del 2000, relativa a qualsevol interpretació del Conveni que sigui incompati-

tible amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques. El Govern del Regne d'Espanya considera que, per fer referència de manera general i poc precisa a la llei i a la religió islàmiques, aquesta reserva suscita dubtes entre els altres estats part pel que fa al compromís de l'Estat de Qatar per complir el Conveni.

El Govern del Regne d'Espanya considera que la reserva formulada pel Govern de l'Estat de Qatar és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, ja que s'aplica a la totalitat del Conveni i limita seriosament, o fins i tot exclou, la seva aplicació sobre una base poc precisa, a saber, una referència molt general a la llei islàmica. Per tant, el Govern del Regne d'Espanya emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de l'Estat de Qatar al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Govern d'Espanya i el Govern de l'Estat de Qatar.

Finlàndia

27 de febrer de 1996

Pel que fa a les reserves, les interpretacions i les declaracions dels Estats Units d'Amèrica en el moment de la ratificació:

Una reserva que consisteix en una referència general al dret nacional sense especificar-ne els continguts no defineix amb claredat als altres estats part en el Conveni fins a quin punt l'estat autor de la reserva es compromet amb el Conveni i, per tant, pot posar en dubte el compromís de l'estat que ha formulat la reserva a l'hora de complir les seves obligacions d'acord amb les disposicions del Conveni. Aquesta reserva també està, segons l'opinió del Govern de Finlàndia, subjecta al principi general de la interpretació dels tractats, segons el qual una part no pot recórrer a les disposicions del seu dret intern per justificar l'incompliment d'un conveni.

El Govern de Finlàndia, per tant, emet una objecció a la reserva formulada pels Estats Units a l'article 16 del Conveni. En relació amb això, al Govern de Finlàndia també fa referència a l'objecció que va emetre a la reserva presentada pels Estats Units pel que fa a l'article 7 del Pacte

internacional relatiu als drets civils i polítics.

13 de desembre de 1999

Pel que fa a la declaració formulada per Bangladesh en el moment de l'adhesió:

El Govern de Finlàndia ha examinat el contingut de la declaració formulada pel Govern de Bangladesh en relació amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants i observa que la declaració constitueix una reserva, ja que sembla que modifica les obligacions de Bangladesh, d'acord amb aquest article. Una reserva que consisteix en una referència general al dret nacional sense especificar-ne els continguts no defineix amb claredat als altres estats part en el Conveni fins a quin punt l'estat autor de la reserva es compromet amb el Conveni i, per tant, pot posar en dubte el compromís de l'estat que ha fet la reserva a l'hora de complir les seves obligacions d'acord amb el Conveni. Aquesta reserva també està, segons l'opinió del Govern de Finlàndia, subjecta al principi general de la interpretació dels tractats, segons el qual una part no pot recórrer a les disposicions del seu dret intern per justificar l'incompliment de les seves obligacions convencionals. Per tant, el Govern de Finlàndia emet una objecció a la reserva esmentada anteriorment a l'apartat 1 de l'article 14 formulada pel Govern de Bangladesh. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Bangladesh i Finlàndia. El Conveni, per tant, s'aplica entre els dos estats sense que Bangladesh es beneficiï d'aquestes reserves.

16 de gener del 2001

Pel que fa a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió:

El Govern de Finlàndia ha examinat la reserva formulada pel Govern de Qatar pel que fa a qualsevol interpretació de les disposicions del Conveni que sigui incompatible amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques. El Govern de Finlàndia fa constar que una reserva que consisteix en una referència general al dret nacional sense especificar-ne el contingut no defineix amb claredat a les altres parts en el Conveni fins a quin

punt l'estat autor de la reserva es compromet amb el Conveni i, per tant, pot posar en dubte el compromís de l'estat que ha fet la reserva a l'hora de complir les seves obligacions d'acord amb el Conveni. Aquesta reserva, segons l'opinió del Govern de Finlàndia, està subjecta al principi general segons el qual una part no pot recórrer a les disposicions del seu dret intern per justificar l'incompliment d'un conveni.

El Govern de Finlàndia també fa constar que la reserva de Qatar, pel seu caràcter general, suscita dubtes pel que fa al compromís de Qatar de respectar l'objecte i la finalitat del Conveni, i voldria recordar que, d'acord amb el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'admetrà una reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de Finlàndia emet, doncs, una objecció a la reserva formulada pel Govern de Qatar. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Qatar i Finlàndia. El Conveni, per tant, s'aplica entre els dos estats sense que Qatar es beneficiï d'aquesta reserva.

França

30 de setembre de 1999

Pel que fa a la declaració formulada per Bangladesh en el moment de l'adhesió:

"El Govern de França observa que la declaració formulada per Bangladesh constitueix, de fet, una reserva, ja que pretén excloure o modificar l'efecte legal de certes disposicions del Conveni. Una reserva que consisteix en una referència general al dret intern sense especificar-ne els continguts no defineix amb claredat a les altres parts fins a quin punt l'estat que ha fet la reserva es compromet amb el Conveni quan s'hi adhereix. El Govern de França considera que la reserva de Bangladesh és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, ja que, segons aquest, les disposicions relacionades amb el dret de les víctimes d'actes de tortura d'obtenir una indemnització que asseguri l'eficàcia i la realització concreta de les obligacions convencionals són essencials, i per això emet una objecció a la reserva presenta-

da per Bangladesh a l'apartat 1 de l'article 14. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Bangladesh i França."

24 de gener del 2001

Pel que fa a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió:

"El Govern de la República Francesa ha considerat acuradament la reserva formulada pel Govern de Qatar al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, del 10 de desembre de 1984, segons la qual exclou qualsevol interpretació del Conveni que sigui incompatible amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques. La reserva, que vol donar prioritat a la llei i les pràctiques internes davant el Conveni de manera indeterminada, és d'abast general. Els seus termes minen el compromís de Qatar i impossibiliten que els altres estats part valorin aquest compromís.

El Govern de la República Francesa, per tant, emet una objecció a la reserva formulada per Qatar."

Luxemburg

6 d'abril del 2000

Pel que fa a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió:

"El Govern del Gran Ducat de Luxemburg ha examinat la reserva formulada pel Govern de l'Estat de Qatar [al Conveni], pel que fa a qualsevol interpretació que sigui incompatible amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques. El Govern del Gran Ducat de Luxemburg considera que aquesta reserva, que es refereix de forma general tant a la llei com a la religió islàmiques sense especificar-ne els continguts, suscita dubtes entre els altres estats part sobre el grau de compromís de l'Estat de Qatar envers el compliment del Conveni. El Govern del Gran Ducat de Luxemburg creu que la reserva esmentada anteriorment formulada pel Govern de l'Estat de Qatar és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, perquè es refereix a la totalitat del Conveni i limita seriosament, o fins i tot exclou, la seva aplicació respecte a una base mal definida, com en el cas de la referència global a la llei islàmica. Per tant, el Govern del Gran Ducat de Luxemburg

emet una objecció a la reserva esmentada anteriorment, formulada pel Govern de l'Estat de Qatar [al Conveni]. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Gran Ducat de Luxemburg i l'Estat de Qatar.”

Noruega

18 de gener del 2001

Pel que fa a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió:

El Govern de Noruega considera que la lletra a de la reserva, pel seu caràcter il·limitat i poc definit, és contrària a l'objecte i a la finalitat del Conveni i, per tant inadmissible, d'acord amb el dret dels tractats. El Govern de Noruega, per tant, emet una objecció a la lletra a de la reserva.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor en la seva totalitat del Conveni entre el Regne de Noruega i Qatar. El Conveni, doncs, s'aplica entre Noruega i Qatar sense que Qatar es beneficiï de la reserva esmentada.

18 de gener del 2001

Respecte a la reserva formulada per l'estat de Botswana en el moment de la seva ratificació:

El Govern noruec ha examinat el tenor de la reserva formulada pel Govern de la República de Botswana en el moment de ratificar el Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants.

Atès que la reserva fa referència a la Constitució de la República de Botswana sense altres precisions sobre el que estipula la disposició al·ludida, és impossible per a les altres parts al Conveni, jutjar sobre els efectes de la reserva. A més, atès que la reserva concerneix una de les disposicions fonamentals del Conveni, el Govern noruec considera que és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni. Per tant, emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de Botswana.

Aquesta objecció no impedeix que el Conveni entri en vigor en la seva totalitat entre el Regne de Noruega i la República de Botswana. El Conveni esdevé doncs aplicable entre Noruega i Botswana, sense que la reserva produeixi efectes respecte de Botswana.

Països Baixos

26 de febrer de 1996

Pel que fa a les reserves, les interpretacions i les declaracions dels Estats Units d'Amèrica en el moment de la ratificació:

El Govern dels Països Baixos considera que la reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica a l'article 16 [del Conveni] és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, segons els quals l'obligació establerta a l'article 16 és essencial. A més, no queda clar com les disposicions de la Constitució dels Estats Units d'Amèrica afecten les obligacions del Conveni. El Govern del Regne dels Països Baixos, per tant, emet una objecció a aquesta reserva. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i els Estats Units d'Amèrica.

El Govern del Regne dels Països Baixos considera que les interpretacions següents no afecten les obligacions dels Estats Units d'Amèrica d'acord amb el Conveni.

II. 1 a. Aquesta interpretació sembla restringir l'abast de la definició de tortura esmentada a l'article 1 del Conveni.

1 d. Aquesta interpretació disminueix la responsabilitat continuada dels funcionaris públics pels fets dels seus subordinats.

El Govern del Regne dels Països Baixos es reserva la seva posició pel que fa a les interpretacions II. 1 b, 1 c i 2, ja que els seus continguts no són suficientment clars.

19 de gener del 2001

Pel que fa a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne dels Països Baixos considera que la reserva referent al dret nacional de Qatar, que vol limitar les responsabilitats de l'estat que ha fet la reserva d'acord amb el Conveni recorrent al dret nacional, pot suscitar dubtes pel que fa al compromís d'aquest estat amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, a més, contribueix a minar la base del dret dels tractats internacionals.

És de l'interès comú dels estats que els convenis dels quals han decidit esdeve-

nir part siguin respectats, pel que fa a l'objecte i a la finalitat, per totes les parts.

El Govern del Regne dels Països Baixos, per tant, emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de Qatar.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i Qatar.

Suècia

27 de febrer de 1996

Pel que fa a les reserves, les interpretacions i les declaracions dels Estats Units d'Amèrica en el moment de la ratificació:

El Govern de Suècia voldria fer referència a les seves objeccions a les reserves presentades pels Estats Units d'Amèrica pel que fa a l'article 7 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics. Les mateixes raons enunciatades per a aquestes objeccions s'apliquen a la reserva presentada ara pel que fa a l'article 16 (reserva I 1) [del Conveni].

El Govern de Suècia, per tant, emet una objecció a aquesta reserva. El Govern de Suècia considera que les interpretacions expressades pels Estats Units d'Amèrica no eximeixen els Estats Units d'Amèrica, com a part en el Conveni, de la seva responsabilitat per complir les obligacions que ha assumit.

14 de desembre de 1999

Pel que fa a la declaració formulada per Bangladesh a l'apartat 1 de l'article 14 en el moment de l'adhesió:

En aquest context el Govern de Suècia voldria recordar que, segons el dret dels tractats internacionals, el nom atribuït a una declaració amb la qual l'efecte legal de certes disposicions d'un conveni queda exclòs o modificat no és determinant a l'hora de saber si constitueix una reserva al conveni. Per tant, el Govern de Suècia considera que la declaració formulada pel Govern de Bangladesh, a falta de més aclariments, constitueix, de fet, una reserva al Conveni.

El Govern de Suècia fa constar que aquesta declaració implica que l'esmentat article del Conveni s'està fent subjecte a la reserva general que es refereix a les lleis i als reglaments existents al país.

El Govern de Suècia considera que aquesta declaració suscita dubtes pel

que fa al compromís de Bangladesh envers l'objecte i la finalitat del Conveni i voldria recordar que, d'acord amb els principis del dret internacional, no s'acceptarà cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un conveni.

És en interès comú de tots els estats que els convenis dels quals han triat ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i la seva finalitat, per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a realitzar els canvis legislatius necessaris per complir les obligacions d'acord amb aquests convenis.

El Govern de Suècia, per tant, emet una objecció a la declaració esmentada anteriorment, formulada pel Govern de Bangladesh, al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni, en la seva totalitat, entre Bangladesh i Suècia. El Conveni s'aplica, doncs, entre els dos estats sense que Bangladesh es beneficiï de la seva declaració.

27 d'abril del 2000

Pel que fa a les reserves formulades per Qatar en el moment de l'adhesió:

El Govern de Suècia ha examinat les reserves formulades pel Govern de Qatar en el moment de l'adhesió [al Conveni], pel que fa a la competència del Comitè i a qualsevol interpretació de les disposicions del Conveni que sigui incompatible amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques.

El Govern de Suècia considera que aquesta última reserva general, que no especifica amb claredat les disposicions del Conveni a les quals s'aplica ni l'abast de la derogació d'aquestes disposicions, suscita dubtes pel que fa al compromís de Qatar amb l'objecte i la finalitat del Conveni. És de l'interès de tots els estats que els convenis dels quals han decidit ser part siguin respectats, pel seu objecte i la seva finalitat, i que els estats estiguin disposats a realitzar els canvis legislatius necessaris per complir les seves obligacions d'acord amb els convenis. De conformitat amb el dret consuetudinari tal com s'ha codificat al Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'admetrà una reserva que sigui incompatible amb

l'objecte i la finalitat del Conveni. El Govern de Suècia, per tant, emet una objecció a l'esmentada reserva general formulada pel Govern de Qatar [al Conveni].

Aquest fet no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre l'Estat de Qatar i el Regne de Suècia, sense que Qatar es beneficiï de la reserva esmentada.

2 d'octubre del 2001

Respecte a la reserva formulada per Botswana en el moment de la ratificació:

El Govern suec ha examinat la reserva formulada per Botswana en el moment de ratificar el Conveni de 1984 contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, a propòsit de l'article primer del Conveni.

El Govern suec constata que l'article 1 del Conveni és objecte d'una reserva general que fa referència a disposicions de la legislació en vigor a Botswana. No obstant això, l'article 1 del Conveni disposa, a l'apartat 2, que la definició que es dóna a l'apartat 1 del mateix article "s'entén sense perjudici de qualsevol instrument internacional o de qualsevol llei nacional que contingui o pugui contenir disposicions d'un abast més ampli".

El Govern suec considera que, a falta d'altres precisions, aquesta reserva fa que es dubti del compromís de Botswana a la finalitat i a l'objectiu del Conveni. Recorda que de conformitat amb el dret internacional consuetudinari com està codificat en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no s'autoritza cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un tractat.

És de l'interès comú de tots els estats que els tractats en els quals han decidit ser part siguin respectats, pel que fa als seus objectius i les seves finalitats, per totes les parts, i que els estats estiguin disposats a aportar a la seva legislació totes aquelles modificacions que siguin necessàries per posar-la en conformitat amb les obligacions que els imposen els tractats.

El Govern suec emet doncs una objecció a la reserva mencionada anteriorment, feta pel Govern de Botswana respecte al Conveni contra la tortura i al-

tres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants.

Aquesta objecció no impedeix que el Conveni entri en vigor entre Botswana i Suècia. Entra en vigor en la seva totalitat entre ambdós estats, sense que la reserva produeixi els seus efectes respecte de Botswana.

Declaracions que reconeixen la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb els articles 21 i 22

(Llevat que s'indiqui el contrari, la data de recepció és la de la ratificació, l'adhesió o la successió.)

Alemanya

19 d'octubre del 2001

En virtut de l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, la República Federal d'Alemanya declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i considerar comunicacions en les quals un estat part afirma que un altre estat part no compleix amb les seves obligacions segons el Conveni.

En virtut de l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, la República Federal d'Alemanya declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i considerar comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per la República Federal d'Alemanya.

Algèria

Article 21

"El Govern algerià declara, de conformitat amb l'article 21 del Conveni, que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni."

Article 22

"El Govern algerià declara, de conformitat amb l'article 22 del Conveni, que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin

ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.”

Argentina

La República de l'Argentina reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni. També reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Austràlia

28 de gener de 1993

El Govern d'Austràlia declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni; i

El Govern d'Austràlia declara que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Àustria

“1. Àustria reconeix, de conformitat amb l'article 21 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

2. Àustria reconeix, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni.”

Azerbaitjan

4 de febrer del 2002

..el Govern de la República d'Azerbaitjan declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i considerar comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per un estat part.

Bèlgica

“De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, Bèlgica declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, Bèlgica declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.”

Bòsnia i Hercegovina

4 de juny del 2003

L'estat de Bòsnia i Hercegovina., accepta sense reserves la competència del Comitè Contra la Tortura.

Bulgària

12 de maig de 1993

1. La República de Bulgària declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni [...], reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

2. La República de Bulgària declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni [...], reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Burundi

10 de juny del 2003

“El Govern de la República de Burundi declara que reconeix la competència del Comitè de les Nacions Unides Contra la Tortura, per rebre i examinar les comunicacions individuals de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni de les Nacions Unides contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, adoptat a Nova York el 10 de desembre de 1984.”

Camerun

12 d'octubre del 2000

“[La República del Camerun declara] que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que la República del Camerun no compleix les obligacions que li imposa el Conveni. No obstant això, aquestes comunicacions no s'admetran, llevat que es refereixin a situacions i fets posteriors a aquesta declaració i que sorgeixin d'un estat part que hagi fet una declaració similar per la qual reconegui respecte a si mateix la competència del Comitè, almenys dotze (12) mesos abans de presentar la seva comunicació.

[...] la República del Camerun també declara que reconeix, per a situacions i fets posteriors a aquesta declaració, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.”

Canadà

13 de novembre de 1989

El Govern del Canadà declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb l'article 21 d'aquest Conveni, per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de Canadà també declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb l'article 22 d'aquest Conveni, per rebre i examinar les comunicacions presenta-

des per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Costa Rica

27 de febrer del 2002

La República de Costa Rica, amb el desig de reforçar els instruments internacionals en la matèria i d'acord amb el ple respecte dels drets humans que constitueix l'eix central de la seva política exterior, reconeix, sense condicions i per a tota la durada del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part pretén que un altre estat part no compleix amb les seves obligacions segons el Conveni.

De la mateixa manera, la República de Costa Rica reconeix sense condicions i per a tota la durada del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants la competència del Comitè per rebre i considerar comunicacions presentades per un o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per un estat part.

Aquesta declaració es basa en els articles 21 i 22 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1984.

Croàcia

Declaració

La República de Croàcia... accepta la competència del Comitè, de conformitat amb els articles 21 i 22 d'aquest Conveni.

Dinamarca

El Govern de Dinamarca reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de Dinamarca reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdic-

ció, o en nom seu, que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per un estat part.

Equador

6 de setembre de 1988

L'Estat d'Equador, de conformitat amb l'article 21 del Conveni internacional contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni; també reconeix, respecte a si mateix, la competència del Comitè, de conformitat amb l'article 21.

A més, declara, de conformitat amb les disposicions de l'article 22 del Conveni, que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Eslovàquia

17 de març de 1995

La República Eslovaca, de conformitat amb l'article 21 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

La República Eslovaca, a més, declara que, de conformitat amb l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Eslovènia

1. La República d'Eslovènia declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb l'article 21 d'aquest Conveni, per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat

part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

2. La República d'Eslovènia també declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb l'article 22 d'aquest Conveni, per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Espanya

Espanya declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que l'Estat espanyol no compleix les obligacions que li imposa el Conveni. Espanya entén que, de conformitat amb l'article esmentat anteriorment, aquestes comunicacions només haurien d'acceptar-se i tramitar-se si vénen d'un estat part que hagi fet una declaració similar.

Espanya declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la jurisdicció espanyola o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part de l'Estat espanyol. Aquestes comunicacions han de concordar amb les disposicions de l'article esmentat anteriorment i, en particular, amb l'apartat 5 d'aquest.

Estats Units d'Amèrica

Els Estats Units d'Amèrica declaren, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, que reconeixen la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni. Els Estats Units d'Amèrica entenen que, de conformitat amb l'article esmentat anteriorment, aquestes comunicacions només haurien d'acceptar-se i tramitar-se si vénen d'un estat part que hagi fet una declaració similar.

Federació de Rússia¹³

1 d'octubre de 1991

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques declara que, de conformitat amb l'article 21 del Conveni contra la Tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions, respecte a situacions o esdeveniments que hagin tingut lloc després de l'adopció d'aquesta declaració, en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques també declara que, de conformitat amb l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions, respecte a situacions o esdeveniments que hagin tingut lloc després de l'adopció d'aquesta declaració, presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Finlàndia

Finlàndia declara que reconeix plenament la competència del Comitè Contra la Tortura, tal com s'especifica a l'apartat 1 de l'article 21 i a l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni.

França

23 de juny de 1988

"El Govern de la República Francesa declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de la República Francesa declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part."

Ghana

El Govern de la República de Ghana reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per examinar qualsevol comunicació presentada per o contra la República respecte a un altre estat part

que hagi declarat que reconeix la competència del Comitè, així com de persones subjectes a la jurisdicció de la República que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part de la República.

El Govern de la República de Ghana interpreta que l'article 21 i l'article 22 donen a aquest Comitè la competència per rebre i examinar les comunicacions respecte a assumptes que hagin tingut lloc després que el Conveni hagi entrat en vigor per a Ghana, i no seran aplicables a decisions, actes, omissions o fets relacionats amb assumptes, fets, omissions, actes o esdeveniments que hagin tingut lloc abans que Ghana esdevingués part en el Conveni.

Geòrgia

30 de juny del 2005

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984, l'Estat de Geòrgia declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura en virtut de les disposicions de l'article 21, per rebre i examinar comunicacions en les quals un altre estat part pretén que l'estat de Geòrgia no compleix amb les seves obligacions segons el Conveni.

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants fet a Nova York el 10 de desembre de 1984, Geòrgia declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura en virtut de les disposicions de l'article 22 per rebre i considerar comunicacions d'individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes de violacions de les disposicions del Conveni per Geòrgia.

Grècia

Article 21

"La República Hel·lènica declara, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre

estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni."

Article 22

"La República Hel·lènica declara, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part."

Guatemala

25 de setembre del 2003

En virtut de l'article 22 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, la República de Guatemala reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni, pel que fa a actes, omissions, situacions o fets esdevinguts després de l'adopció d'aquesta declaració.

Hongria

13 de setembre de 1989

[El Govern d'Hongria] declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura en virtut dels articles 21 i 22 del Conveni.

Irlanda

11 d'abril del 2002

De conformitat amb l'article 21 del Conveni, Irlanda declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part afirma que un altre estat part no compleix amb les seves obligacions segons el Conveni.

De conformitat amb l'article 22 del Conveni, Irlanda declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions d'individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes de violacions de les disposicions del Conveni per un estat part.

Islàndia

23 d'octubre de 1996

[El Govern d'Islàndia declara], de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni [esmentat], que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni, i, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Itàlia

10 d'octubre de 1989

Article 21

Itàlia declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

Article 22

Itàlia declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Japó

El Govern del Japó declara que, de conformitat amb l'article 21 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

Liechtenstein

"El Principat de Liechtenstein reconeix, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat

part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Principat de Liechtenstein reconeix, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part."

Luxemburg

Article 21

El Gran Ducat de Luxemburg declara [...] que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

Article 22

El Gran Ducat de Luxemburg declara [...] que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Malta

El Govern de Malta reconeix plenament la competència del Comitè Contra la Tortura, tal com ho especifiquen l'apartat 1 de l'article 21 i l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni.

Mèxic

15 de març del 2002

Els Estats Units de Mèxic reconeixen la competència obligatòria de ple dret del Comitè Contra la Tortura instituit de conformitat amb l'article 17 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1984.

De conformitat amb l'article 22 del Conveni, els Estats Units de Mèxic declaren reconèixer la competència del Comitè per rebre i considerar les comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes

d'una violació de les disposicions del Conveni per un estat part.

Mònaco

Declaracions

1. De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, el Principat de Mònaco declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

2. De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, el Principat de Mònaco declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Noruega

El Govern de Noruega reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de Noruega reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Nova Zelanda

1. De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, [el Govern de Nova Zelanda] reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni; i

2. De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, [el Govern de Nova Zelanda] reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposi-

cions del Conveni per part d'un estat part.

Paraguai

29 de maig del 2002

...[el] Govern de la República de Paraguai [reconeix] la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb els articles 21 i 22 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, adoptat per l'Assemblea general de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1984.

El Congrés Nacional de la República de Paraguai ha acceptat de reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre les comunicacions presentades per estats i individus.

Països Baixos

Pel que fa a l'article 21:

El Govern del Regne dels Països Baixos declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb les condicions establertes a l'article 21, per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que el Regne no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

Pel que fa a l'article 22:

El Govern del Regne dels Països Baixos declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, de conformitat amb les condicions establertes a l'article 22, per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part del Regne.

Perú

La República del Perú reconeix que, en virtut de l'article 21 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, el Comitè Contra la Tortura té competència per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part afirma que un altre estat part no compleix amb les seves obligacions segons el present Conveni.

De la mateixa manera, la República del Perú reconeix, de conformitat amb el que estipula l'article 22 de l'instrument internacional mencionat, que el Comitè Contra la Tortura té competència per re-

bre i examinar comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per un estat part.

Polònia

12 de maig de 1993

El Govern de la República de Polònia, de conformitat amb els articles 21 i 22 del [Conveni esmentat], reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que la República de Polònia no compleix les obligacions que li imposa el Conveni, o les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part de la República de Polònia.

Portugal

Article 21

Portugal declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

Article 22

Portugal declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord

El Govern del Regne Unit declara que, de conformitat amb l'article 21 d'aquest Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per un altre estat part, si aquest altre estat part ha fet una declaració, almenys dotze mesos abans de presentar una comunicació respecte al Regne Unit, en què reconeix, de conformitat amb l'article 21, la competència del Comitè per rebre i

examinar comunicacions respecte a si mateix.

República Txeca

3 de setembre de 1996

La República Txeca declara que, de conformitat amb l'article 21 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

La República Txeca declara que, de conformitat amb l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Senegal

16 d'octubre de 1996

"El Govern de la República del Senegal declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de la República del Senegal declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part."

Sèrbia i Montenegro

Confirmada en el moment de la successió:

Iugoslàvia reconeix, en virtut de l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i considerar comunicacions en les quals un estat part afirma que un altre estat part no compleix amb les seves obligacions segons aquest Conveni.

Iugoslàvia reconeix, en virtut de l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per un estat part.

Seychelles

6 d'agost del 2001

Article 22

La República de Seychelles accepta sense reserves la competència del Comitè Contra la Tortura.

Sud-àfrica

La República de Sud-àfrica declara que:

a) reconeix, de conformitat amb l'article 21 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni;

b) reconeix, de conformitat amb l'article 22 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones o en nom seu que al·leguin ser víctimes de tortura per part d'un estat part.

Suècia

El Govern de Suècia reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de Suècia reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Suïssa

Suïssa reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que Suïssa no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

Suïssa reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part de Suïssa.

Togo

El Govern de la República de Togo declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de la República de Togo declara reconèixer la competència del Comitè esmentat per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Tunísia

[El Govern de Tunísia] declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura disposat a l'article 17 del Conveni per rebre i examinar les comunicacions, de conformitat amb els articles 21 i 22, i retira qualsevol reserva relacionada amb aquest Conveni.

Turquia

El Govern de Turquia declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

El Govern de Turquia declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

Ucraïna

12 de setembre del 2003

Ucraïna estén al seu territori l'aplicació de l'article 21 del Conveni de 1984 contra

la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants respecte al reconeixement de la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part afirma que un altre estat part no compleix amb les seves obligacions segons el present Conveni.

Ucraïna estén al seu territori l'aplicació de l'article 22 del Conveni de 1984 contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants pel que fa al reconeixement de la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per un estat part.

Uganda

19 de desembre del 2001

De conformitat amb l'article 21 del Conveni, el Govern ugandès declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions presentades per un altre estat part, amb la reserva que aquest estat part hagi fet una declaració, en virtut de l'article 21, en què reconeix la competència del Comitè per rebre i considerar comunicacions que el concerneixen.

Uruguai

27 de juliol de 1988

El Govern de l'Uruguai declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions esmentades als articles 21 i 22 del Conveni.

Veneçuela

26 d'abril de 1994

El Govern de la República de Veneçuela reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, tal com es disposa als articles 21 i 22 del Conveni.

Xile

15 de març del 2004

La República de Xile declara que reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura instituit en virtut de l'article 17 del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides en la seva

resolució 39/46, del 10 de desembre de 1984, respecte de fets, el començament d'execució dels quals, és posterior a la comunicació d'aquesta declaració per la República de Xile al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides:

a) Per rebre i considerar les comunicacions en què un estat part pretén que l'estat xilè no compleix les seves obligacions segons el conveni esmentat, de conformitat amb el que estipula l'article 21;

b) Per rebre i considerar les comunicacions presentades per individus o pel compte d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per l'estat xilè, de les disposicions del Conveni esmentat, de conformitat amb el que estipula l'article 22.

Xipre

8 d'abril de 1993

El Govern de la República de Xipre declara reconèixer la competència del Comitè Contra la Tortura establert, de conformitat amb l'article 17 del Conveni [...]:

1. per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni (article 21), i

2. per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part (article 22).

Notes

1. La República Democràtica d'Alemanya va signar i ratificar el Conveni el 7 d'abril de 1986 i el 9 de setembre de 1987, respectivament, amb les reserves i la declaració següents:

Reserves:

El Govern de la República Democràtica d'Alemanya no reconeix la competència del Comitè establerta a l'article 20.

La República Democràtica d'Alemanya declara que no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 30.

Declaració:

La República Democràtica d'Alemanya declara que només es farà càrrec de les despeses, previstes a l'apartat 7 de l'article 17 i a l'apartat 5 de l'article 18 del Conveni, que resultin de les activitats sota la competència que la República Democràtica d'Alemanya reconeix al Comitè.

Respecte a aquesta declaració, el Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord declara, en una carta adjunta al seu instrument de ratificació, el següent:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat les reserves formulades pel Govern de la República Democràtica d'Alemanya a l'apartat 1 de l'article 28 i a l'apartat 2 de l'article 30, respectivament, i la declaració formulada per la República Democràtica d'Alemanya pel que fa a l'apartat 7 de l'article 17 i a l'apartat 5 de l'article 18. No considera que aquesta declaració afecti en cap cas les obligacions de la República Democràtica d'Alemanya com a estat part en el Conveni (incloent-hi l'obligació d'assumir la seva part de les despeses del Comitè Contra la Tortura d'acord amb el que es va determinar en la primera reunió dels estats part, duta a terme el 26 de novembre de 1987, o altres reunions posteriors) i no hi presenta cap objecció. Es reserva els drets del Regne Unit en la seva totalitat en cas que, en el futur, s'afirmi que aquesta declaració afecta les obligacions de la República Democràtica d'Alemanya, tal com s'ha esmentat anteriorment.

A més, el secretari general ha rebut objeccions a la declaració formulada per la República Democràtica d'Alemanya per part de diversos estats, en les dates esmentades tot seguit:

França (23 de juny de 1988):

França emet una objecció a [aquesta declaració] perquè la considera contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre França i la República Democràtica d'Alemanya."

Luxemburg (9 de setembre de 1988):

"El Gran Ducat de Luxemburg emet una objecció a [aquesta declaració], que considera que és una reserva, l'efecte de

la qual seria impedir que es duguin a terme les activitats del Comitè, de manera incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Gran Ducat de Luxemburg i la República Democràtica d'Alemanya."

Suècia (28 de setembre de 1988):

De conformitat amb la lletra d de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, es considera una reserva una declaració unilateral, per la qual un estat, per exemple quan ratifica un conveni, pretén excloure l'efecte legal de certes disposicions del conveni en l'aplicació d'aquestes. Així, aquestes declaracions unilaterals es consideren reserves independentment de la seva denominació o redacció.

El Govern de Suècia ha arribat a la conclusió que la declaració formulada per la República Democràtica d'Alemanya és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, és invàlida, de conformitat amb la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. Per aquest motiu el Govern de Suècia emet una objecció a aquesta declaració.

Àustria (29 de setembre de 1988):

La declaració [...] no pot alterar o modificar, en cap aspecte, les obligacions que imposa aquest Conveni a tots els estats part.

Dinamarca (29 de setembre de 1988):

El Govern de Dinamarca emet la seva objecció formal a [la declaració de la República Democràtica d'Alemanya] declaració, que considera que és una declaració unilateral amb la finalitat de modificar l'efecte legal de certes disposicions del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants en la seva aplicació a la República Democràtica d'Alemanya. La posició del Govern de Dinamarca és que aquesta declaració no té cap base legal en el Conveni ni en el dret internacional dels tractats.

Aquesta objecció no constitueix cap obstacle per a l'entrada en vigor del Con-

veni entre Dinamarca i la República Democràtica d'Alemanya.

Noruega (29 de setembre de 1988):

El Govern de Noruega no accepta la declaració presentada per la República Democràtica d'Alemanya. Considera que qualsevol declaració com aquesta no té cap efecte legal i no pot, en cap cas, disminuir l'obligació d'un govern d'assumir la seva part de les despeses del Comitè, de conformitat amb les disposicions del Conveni.

Canadà (5 d'octubre de 1988):

El Govern del Canadà considera que aquesta declaració és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni contra la tortura i, per tant, és inadmissible, de conformitat amb la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. Amb les seves funcions i activitats, el Comitè Contra la Tortura té un paper essencial en l'execució de les obligacions dels estats part en el Conveni contra la tortura. Qualsevol restricció l'efecte de la qual sigui dificultar les activitats del Comitè serà considerada, per tant, incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Espanya (6 d'octubre de 1988):

El Govern del Regne d'Espanya creu que una reserva com aquesta és contrària a la lletra b de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 23 de maig de 1969, perquè el Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants estableix, a l'apartat 1 de l'article 28, i a l'apartat 2 de l'article 30, les úniques reserves que es poden fer al Conveni, i la reserva de la República Democràtica d'Alemanya no és conforme a cap d'aquestes reserves.

Grècia (6 d'octubre de 1988):

"La República Hel·lènica emet una objecció a [aquesta declaració], que considera que viola la lletra b de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. En efecte, el Conveni contra la tortura estableix expressament a l'apartat 1 de l'article 28, i a l'apartat 2 de l'article 30, les reserves que es poden fer. No obstant això, la declaració de la República Democràtica d'Alemanya no és conforme a aquestes reserves esmentades.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni esmentat entre la República Hel·lènica i la República Democràtica d'Alemanya."

Suïssa (7 d'octubre de 1988):

Aquesta reserva és contrària a l'objecte i a la finalitat del Conveni, que són, a través de les activitats del Comitè, fomentar el respecte per un dret humà d'una importància fonamental i augmentar l'eficàcia de la lluita contra la tortura arreu del món. Aquesta objecció no té l'efecte d'impedir que el Conveni entri en vigor entre la Confederació Suïssa i la República Democràtica d'Alemanya.

Itàlia (12 de gener de 1989):

"El Conveni només autoritza les reserves indicades als articles 28 apartat 1 i 30 apartat 2. La reserva formulada per la República Democràtica d'Alemanya, per tant, és inadmissible, de conformitat amb els termes de la lletra b de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats de 1969."

Portugal (9 de febrer de 1989):

El Govern de Portugal considera que aquesta declaració és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Portugal i la República Democràtica d'Alemanya.

Austràlia (8 d'agost de 1989):

El Govern d'Austràlia considera que aquesta declaració és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, expressa l'objecció d'Austràlia a la declaració.

Finlàndia (20 d'octubre de 1989):

... El Govern de Finlàndia considera que qualsevol declaració com aquesta no té cap efecte legal i no pot, en cap cas, disminuir l'obligació d'un govern d'assumir la seva part de les despeses del Comitè, de conformitat amb les disposicions del Conveni.

Nova Zelanda (10 de desembre de 1989):

El Govern de Nova Zelanda considera que aquesta declaració és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Aquesta objecció no constitueix cap obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Nova Zelanda i la República Democràtica d'Alemanya.

Països Baixos (21 de desembre de 1989):

Aquesta declaració, que és clarament una reserva, de conformitat amb la lletra d de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, no només "pretén excloure o modificar l'efecte legal" de l'apartat 7 de l'article 17, i de l'apartat 5 de l'article 18 d'aquest Conveni, en la seva aplicació a la República Democràtica d'Alemanya, sinó que també afecta les obligacions dels altres estats part, que haurien de pagar de forma addicional per assegurar el funcionament correcte del Comitè Contra la Tortura. Per aquest motiu, la reserva no és acceptable per al Govern del Regne dels Països Baixos.

Per tant, el càlcul de les contribucions financeres dels estats part que s'haurien de fer, de conformitat amb l'apartat 7 de l'article 17, i l'apartat 5 de l'article 18 han d'elaborar-se sense tenir en compte la declaració de la República Democràtica d'Alemanya.

Posteriorment, en una comunicació rebuda el 13 de setembre de 1990, el Govern de la República Democràtica d'Alemanya va notificar al secretari general que havia decidit retirar les reserves, formulades en el moment de la ratificació, a l'apartat 7 de l'article 17, a l'apartat 5 de l'article 18, a l'article 20 i l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

A més, el Govern de la República Democràtica d'Alemanya va fer la declaració següent relativa als articles 21 i 22 del Conveni:

La República Democràtica d'Alemanya declara que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21, reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

La República Democràtica d'Alemanya, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22, declara que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions presentades per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

2. L'antiga Iugoslàvia va signar i ratificar el Conveni el 18 d'abril de 1989 i el 10 de setembre de 1991, respectivament, amb la declaració següent:

Iugoslàvia reconeix, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part en el Conveni al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.

Iugoslàvia reconeix, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22 del Conveni, la competència del Comitè Contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions fetes per persones sotmeses a la seva jurisdicció o en nom seu que al·leguin ser víctimes d'una violació de les disposicions del Conveni per part d'un estat part.

3. El 10 de juny de 1997, el secretari general va rebre una comunicació del Govern de la Xina i del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord en relació amb l'estatut de Hong Kong. En reprendre l'exercici de la seva sobirania sobre Hong Kong, el Govern de la Xina notifica al secretari general que el Conveni amb la reserva formulada per la Xina també s'aplicarà a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

4. El 3 de juny de 1994, el secretari general va rebre una comunicació del Govern dels Estats Units d'Amèrica en la qual sol·licitava, de conformitat amb una condició estipulada pel Senat dels Estats Units d'Amèrica quan va aprovar el Conveni i va procedir a la seva ratificació i amb vista al dipòsit d'un instrument de ratificació del Conveni per part del Govern dels Estats Units d'Amèrica, que es fes una notificació a totes les parts al Conveni presents i futures que:

[...] en aquest Conveni, tal com ho interpreten els Estats Units, no hi ha res que requereixi o autoritzi els Estats Units a adoptar una llei, o una altra acció que estigui prohibida per la Constitució dels Estats Units.

5. Per al Regne a Europa, les Antilles Neerlandeses i Aruba.

6. El 15 de juny de 1999, el Govern de Portugal notifica al secretari general que el Conveni s'aplicarà a Macau.

Posteriorment, el secretari general ha rebut les comunicacions següents dels Governos de la Xina i de Portugal relatives a l'estatut de Macau. Tenint en compte que el Govern de la Xina ha retrobat l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, ha notificat al secretari general que el Conveni, incloent-hi la reserva formulada per la Xina, s'aplicarà també a la Regió Administrativa Especial de Macau.

7. Txecoslovàquia ha signat i ratificat el Conveni el 8 de setembre de 1986 i el 7 de juliol de 1988, respectivament, amb les reserves següents:

La República Socialista Txeca no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

La República Socialista Txeca no reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, tal com es defineix a l'article 20 del Conveni.

Posteriorment, el 26 d'abril de 1991, el Govern de Txecoslovàquia notifica al secretari general la seva decisió de retirar la reserva a l'apartat 1 de l'article 30.

El 17 de març de 1995 i el 3 de setembre de 1996, respectivament, els governs d'Eslovàquia i la República Txeca van notificar al secretari general que havien decidit retirar la reserva a l'article 20 formulada per Txecoslovàquia en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació.

8. Per al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord, Anguilla, les illes Verges Britàniques, les illes Caiman, les illes Falkland, Gibraltar, Montserrat, Pitcairn, les illes de Henderson, Ducie i Oeno, Saint Helena i les seves dependències i les illes Turks i Caicos.

En relació amb això, el 14 d'abril de 1989 el secretari general va rebre una objecció del Govern de l'Argentina: El Govern de l'Argentina reafirma la seva sobirania sobre les illes Malvines, que formen part del territori nacional, i respon i rebutja formalment, pel que fa a les Malvines, la declaració d'aplicació territorial formulada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord en l'instrument de ratificació del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, dipositat el 8 de desembre de 1988 davant el se-

cretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

L'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/49, 38/12 i 39/6, en les quals va reconèixer l'existència d'un conflicte de sobirania en relació amb la qüestió de les illes Malvines i va proposar diverses vegades a la República de l'Argentina i al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord de reprendre les negociacions amb la finalitat de trobar al més aviat possible una solució pacífica i definitiva a aquest conflicte, i a d'altres controvèrsies relatives a aquesta qüestió, gràcies als bons oficis del secretari general. L'Assemblea General també va adoptar les resolucions 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, en les quals es demanava a les parts que iniciessin les negociacions amb la finalitat de trobar els mitjans d'arranjament pacífics i definitius de les qüestions pendents entre els dos països, incloent-hi tots els aspectes sobre la qüestió del futur de les illes Malvines.

Posteriorment, el 17 d'abril de 1991, el secretari general va rebre del Govern de l'Argentina la declaració següent:

El Govern de l'Argentina rebutja l'extensió de l'aplicació del Conveni a les illes Malvines, efectuada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord el 8 de desembre de 1988, i reafirma els drets de sobirania de la República de l'Argentina sobre aquestes illes, que són part integrant del seu territori nacional.

La República de l'Argentina recorda que l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, en les quals va reconèixer l'existència d'una controvèrsia de sobirania, i sol·licitava a la República d'Argentina i al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord que iniciï les negociacions amb vista a trobar els mitjans per resoldre pacíficament i definitivament les qüestions pendents de sobirania, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides.

El 8 de desembre de 1992, el Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord va notificar al secretari general que el Conveni s'aplica a les circumscripcions de Guernsey i Jersey, a

illa de Man, Bermudes i Hong Kong (vegeu també la nota 4).

9. El 4 d'agost de 1988, el Govern de Bahrain retira la reserva següent a l'article 20, formulada en el moment de l'adhesió:

1. L'Estat de Bahrain no reconeix la competència del Comitè establerta a l'article 20 d'aquest Conveni.

10. Respecte a això, el secretari general rep comunicacions dels governs següents, en les dates esmentades tot seguit:

Alemanya (17 de desembre de 1999):

El Govern de la República Federal d'Alemanya fa constar que aquesta declaració constitueix una reserva de naturalesa general. Una reserva segons la qual l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni només s'aplicarà al Govern de la República de Bangladesh "d'acord amb la seva llei legislativa" suscita dubtes pel que fa al compromís de Bangladesh respecte a l'objecte i la finalitat del Conveni. És en interès comú de tots els estats que els convenis dels quals han triat ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i finalitat, per totes les parts i que els estats estiguin disposats a realitzar els canvis legislatius necessaris per complir les obligacions d'acord amb aquests convenis.

El Govern de la República Federal d'Alemanya, per tant, emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Popular de Bangladesh al Conveni. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i la República Popular de Bangladesh.

Països Baixos (20 de desembre de 1999):

El Govern del Regne dels Països Baixos considera que aquesta reserva, que pretén limitar les responsabilitats de l'estat que ha fet la reserva d'acord amb el Conveni invocant el dret nacional, pot suscitar dubtes pel que fa al compromís d'aquest estat amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, a més, contribueix a minar la base del dret dels tractats internacionals.

És de l'interès de tots els estats que els convenis dels quals han triat esdevenir

part siguin respectats, pel que fa a l'objecte i a la finalitat, per tots els estats part.

El Govern del Regne dels Països Baixos, per tant, emet una objecció a la reserva esmentada anteriorment, formulada pel Govern de Bangladesh.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne dels Països Baixos i Bangladesh.

11. En les comunicacions rebudes el 8 de març de 1989 i el 19 i el 20 d'abril de 1989, respectivament, els governs de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, la República Socialista Soviètica de Bielorússia i la República Socialista Soviètica d'Ucraïna van notificar al secretari general que havien decidit retirar les reserves a l'apartat 1 de l'article 30 formulades en el moment de la ratificació. Les reserves eren idèntiques en essència, mutatis mutandis, a la formulada per la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques, i diu el següent:

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

L'1 d'octubre de 1991, el 3 d'octubre del 2001 i el 12 de setembre del 2003, respectivament, els governs de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques, de Bielorússia i d'Ucraïna van notificar al secretari general que havien decidit retirar la reserva següent a l'article 20, formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació. La reserva formulada per Bielorússia era idèntica en essència, mutatis mutandis, a la reserva formulada per la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques, i diu el següent:

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, tal com es defineix a l'article 20 del Conveni.

12. El 24 de juny de 1992 i el 25 de juny de 1999, respectivament, el Govern de Bulgària va notificar al secretari general la seva decisió de retirar les reserves a l'apartat 1 de l'article 30 i a l'article 20, formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació.

13. En una comunicació rebuda el 7 de setembre de 1990, el Govern de Xile notifica al secretari general que ha decidit retirar la declaració formulada de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 28 en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació, per la qual el Govern no reconeixia la competència del Comitè Contra la Tortura del Conveni. El Govern de Xile, a més, va decidir retirar les reserves següents a l'apartat 3, formulades en el moment de la ratificació:

a) A l'apartat 3 de l'article 2, en la mesura que modifica el principi "d'obediència deguda", recollit a la llei interna xilena. El Govern de Xile aplicarà les disposicions d'aquest article al personal subordinat regit pel Codi de justícia militar, amb la condició que el superior que ha donat l'ordre destinada clarament a portar a la perpetració els actes esmentats a l'article 1 no n'exigeixi l'execució després d'haver estat recusat pel seu subordinat.

b) A l'article 3, per la naturalesa discrecional i subjectiva dels termes amb què està redactat.

Es recorda que el secretari general ha rebut diverses objeccions a aquestes reserves per part dels estats següents, en les dates indicades tot seguit:

Itàlia (14 d'agost de 1989):

"El Govern d'Itàlia considera que les reserves presentades per Xile són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Itàlia i Xile."

Dinamarca (7 de setembre de 1989):

El Govern de Dinamarca considera que les reserves esmentades són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, invàlides.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Dinamarca i Xile.

Luxemburg (12 de setembre de 1989):

"..." El Gran Ducat de Luxemburg emet una objecció a les reserves, que són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Gran Ducat de Luxemburg i Xile.

Txecoslovàquia (20 de setembre de 1989):

La República Socialista de Txecoslovàquia considera que les reserves formulades pel Govern de Xile [...] són incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni.

No pot haver-hi cap objecció en l'obligació de cada estat per prevenir els actes de tortura en qualsevol territori que estigui sota la seva jurisdicció. Cada estat té l'obligació de garantir que tots els actes de tortura siguin considerats delictes, d'acord amb el dret penal propi. Aquesta obligació es confirma, en particular a l'apartat 3 de l'article 2 del Conveni esmentat més amunt.

S'exigeix el compliment de les disposicions establertes a l'article 3 d'aquest Conveni per la necessitat de garantir una protecció més efectiva per a les persones que podrien trobar-se en perill d'estar subjectes a tortura i aquesta és, òbviament, una de les finalitats principals del Conveni.

Per tant, la República Socialista de Txecoslovàquia no reconeix que aquestes reserves siguin vàlides.

França (20 de setembre de 1989):

"França considera que [aquestes reserves] no són vàlides, ja que són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor d'aquest Conveni entre França i Xile."

Suècia (25 de setembre de 1989):

... Aquestes reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, són inadmissibles, de conformitat amb la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. Per aquest motiu el Govern de Suècia emet una objecció a aquestes reserves. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Suècia i Xile, no pot alterar o modificar en cap aspecte les obligacions sorgides del Conveni.

Espanya (26 de setembre de 1989):

Les reserves esmentades anteriorment són contràries a l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Espanya i Xile.

Noruega (28 de setembre de 1989):

... El Govern de Noruega considera que les reserves esmentades són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, invàlides.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Noruega i Xile.

Portugal (6 d'octubre de 1989):

... El Govern de Portugal considera que aquestes reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, invàlides.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Portugal i Xile.

Grècia (13 d'octubre de 1989):

"Grècia no pot acceptar [aquestes reserves], ja que són incompatibles amb la finalitat i l'objecte del Conveni.

L'objecció esmentada anteriorment no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Grècia i Xile."

Finlàndia (20 d'octubre de 1989):

... El Govern de Finlàndia considera que les reserves esmentades són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, invàlides.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Finlàndia i Xile.

Canadà (23 d'octubre de 1989):

Les reserves de Xile són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni contra la tortura i, per tant, inadmissibles, de conformitat amb la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

Turquia (3 de novembre de 1989):

El Govern de Turquia considera que aquestes reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, invàlides.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Turquia i Xile.

Austràlia (7 de novembre de 1989):

[El Govern d'Austràlia] ha arribat a la conclusió que aquestes reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, inadmissibles, de conformitat amb la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. El Govern d'Austràlia, per tant, emet una objecció a aquestes reserves. Aquesta objecció no té l'efecte d'impedir que el Conveni entri en vigor entre Austràlia i Xile, i les reserves esmentades anteriorment no poden alterar o modificar en cap aspecte les obligacions sorgides del Conveni.

Països Baixos (7 de novembre de 1989):

Atès que la finalitat del Conveni és enfortir la prohibició existent de la tortura i tractaments similars, la reserva a l'apartat 3 de l'article 2, amb l'efecte que una ordre d'un funcionari superior o d'una autoritat pública en alguns casos pot ser invocada com una justificació de la tortura, ha de ser refusada com a contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquestes objeccions no són cap obstacle per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni entre el Regne dels Països Baixos i Xile.

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (8 de novembre de 1989):

El Regne Unit no pot acceptar la reserva a l'apartat 3 de l'article 2, ni la reserva a l'article 3.

En la mateixa comunicació, el Govern del Regne Unit notifica al secretari general el següent:

a) Les reserves a l'apartat 1 de l'article 28, i a l'apartat 1 de l'article 20, en ser reserves expressament permeses pel Conveni, no requereixen observacions per part del Regne Unit.

b) El Regne Unit pren nota de la reserva relativa al Conveni interamericà per prevenir i castigar la tortura, la qual no pot, tanmateix, afectar les obligacions de Xile respecte al Regne Unit, que no és part al Conveni.

Suïssa (8 de novembre de 1989):

“Aquestes reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni, que són millorar el respecte dels drets humans, d'importància fonamental, i fer que la lluita contra la tortura arreu del món esdevingui més efectiva.

Aquesta objecció no té l'efecte d'impeidir que el Conveni entri en vigor entre la onfederació Suïssa i la República Democràtica de Xile.”

Àustria (9 de novembre de 1989):

Les reserves [...] són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, inadmissibles, de conformitat amb la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. La República d'Àustria, per tant, emet una objecció a aquestes reserves i declara que aquestes reserves no poden alterar o modificar, en cap aspecte, les obligacions que es deriven del Conveni per a tots els estats part.

Nova Zelanda (10 de desembre de 1989):

... El Govern de Nova Zelanda considera que les reserves esmentades són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Nova Zelanda i Xile.

Bulgària (24 de gener de 1990):

El Govern de la República Popular de Bulgària considera que les reserves formulades per Xile [...] són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República Popular de Bulgària manté l'opinió que cada estat està obligat a adoptar les mesures pertinents per prevenir els actes de tortura i altres penes o tractaments cruels i inhumans dins de la pròpia jurisdicció, incloent-hi la qualificació incondicional d'aquests actes com a delictes en el Codi penal nacional. És en aquest sentit que s'ha redactat l'apartat 3 de l'article 2 del Conveni.

Les disposicions de l'article 3 del Conveni s'han dictat per la necessitat de garantir la protecció més efectiva per a les persones que corren el risc de ser sotmeses a tortura o a qualsevol altre tractament inhumà. Per aquest motiu, aquestes disposicions no haurien d'in-

terpretar-se partint de la base de circumstàncies subjectives o d'un altre tipus, d'acord amb les quals van ser formulades.

En vista d'això, el Govern de la República Popular de Bulgària no es considera obligat per les reserves.

Després, en una comunicació rebuda el 3 de setembre de 1999, el Govern de Xile va retirar la reserva següent, formulada en el moment de la ratificació:

El Govern de Xile no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

14. El 26 de febrer de 1996, el Govern d'Alemanya notifica al secretari general que, pel que fa a les reserves de l'I 1) i les interpretacions del II 2) i 3), formulades pels Estats Units d'Amèrica en el moment de la ratificació, el Govern de la República Federal d'Alemanya entén que aquestes reserves i interpretacions no afecten de cap manera les obligacions dels Estats Units d'Amèrica com a estat part en el Conveni.

15. En una comunicació rebuda el 30 de maig de 1990, el Govern de Guatemala notifica al secretari general que ha decidit retirar les reserves formulades de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 28 i de l'apartat 2 de l'article 30 en el moment de l'adhesió al Conveni.

16. En una comunicació rebuda el 13 de setembre de 1989, el Govern d'Hongria va notificar al secretari general que havia decidit retirar les reserves següents a l'article 20 i 30 apartat 1 formulades en el moment de la ratificació:

La República d'Hongria no reconeix la competència del Comitè Contra la Tortura, tal com es defineix a l'article 20 del Conveni.

La República d'Hongria no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni.

17. El secretari general rep comunicacions relatives a la reserva formulada per Qatar en el moment de l'adhesió dels estats següents, en les dates esmentades tot seguit:

Itàlia (5 de febrer del 2001):

El Govern de la República d'Itàlia ha examinat la reserva al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants formulada pel Govern de Qatar. El Govern de la República d'Itàlia creu que la reserva relativa a la compatibilitat de les normes del Conveni amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques suscita dubtes pel que fa al compromís de Qatar a l'hora de complir les obligacions imposades pel Conveni. El Govern de la República d'Itàlia considera que aquesta reserva és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni, de conformitat amb l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 1969. Aquesta reserva no emana de la disposició de l'apartat 5 de l'article 20, i s'hi poden presentar objeccions en qualsevol moment.

Per tant, el Govern de la República d'Itàlia emet una objecció a la reserva esmentada anteriorment, formulada pel Govern de Qatar al Conveni.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Itàlia i Qatar.

Dinamarca (21 de febrer del 2001):

El Govern de Dinamarca ha examinat els continguts de la reserva formulada pel Govern de Qatar al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants relativa a la interpretació de les disposicions del Conveni que són incompatibles amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques. El Govern de Dinamarca considera que aquesta reserva, que és de naturalesa general, és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni i suscita dubtes pel que fa al compromís de Qatar a l'hora de complir les seves obligacions d'acord amb el Conveni. El Govern de Dinamarca considera que no s'aplica cap restricció temporal a les objeccions a les reserves que són inadmissibles, d'acord amb el dret internacional.

Per les raons anteriors, el Govern de Dinamarca emet una objecció a la reserva formulada pel Govern de Qatar. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Qatar i Dinamarca.

Portugal (20 de juliol del 2001):

El Govern de la República de Portugal ha examinat els continguts de la reserva

formulada pel Govern de Qatar al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants (Nova York, 10 de desembre de 1984), pel que fa a l'exclusió, per part del Govern de Qatar, de les disposicions del Conveni que són incompatibles amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques.

El Govern de la República de Portugal considera que la reserva és contrària al principi general de la interpretació dels tractats segons el qual un estat part en un conveni no pot invocar les disposicions del seu dret intern per justificar l'incompliment de les obligacions que li pertocquen d'acord amb el Conveni, i que pot suscitar dubtes legítims pel que fa al compromís d'aquest estat respecte al Conveni i, a més, contribueix a minar els fonaments del dret internacional.

A més, la reserva és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

En conseqüència, el Govern de la República de Portugal desitja expressar el seu desacord respecte a la reserva formulada pel Govern de Qatar.

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (9 de novembre del 2001):

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha examinat la reserva formulada pel Govern de Qatar al Conveni de l'11 de gener del 2000 segons la qual:

"... qualsevol interpretació de les disposicions del Conveni que sigui incompatible amb els preceptes de la llei i la religió islàmiques."

El Govern del Regne Unit observa que una reserva que consisteix en una referència general al dret nacional sense especificar-ne els continguts no defineix amb claredat als altres estats part en el Conveni fins a quin punt l'estat que ha formulat la reserva ha acceptat les obligacions que emanen del Conveni. El Govern del Regne Unit emet, doncs, una objecció a la reserva formulada pel Govern de Qatar. L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Qatar i el Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord.

18. En una notificació rebuda el 19 de febrer de 1999, el Govern de Zàmbia va

comunicar al secretari general que havia decidit retirar la reserva a l'article 20 del Conveni, formulada en el moment de l'adhesió. El text de la reserva diu el següent:

Amb una reserva a l'article 20.

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra el dopatge obert a la signatura a Estrasburg el 16 de novembre de 1989

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 19 de maig del 2006 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni contra el dopatge obert a la signatura a Estrasburg el 16 de novembre de 1989

Considerant que la mediatització creixent de l'esport dóna un caràcter internacional a les manifestacions esportives;

Constatant que aquesta dimensió incita cada vegada més a la utilització de productes prohibits i mètodes de dopatge entre els esportistes, metges i entrenadors en totes les disciplines esportives;

Conscients de les conseqüències que aquests mètodes poden tenir sobre la salut de les persones practicants i per al futur de l'esport;

Entenent que aquest problema fa perillar els principis ètics i els valors educatius internacionalment reconeguts;

Atès que els poders públics i les organitzacions esportives voluntàries tenen responsabilitats complementàries en la lluita contra l'esport i de manera general, en la garantia del bon desenvolupament, sobre la base del principi del *fair play*, de les manifestacions esportives, i en la protecció de la salut d'aquells que hi participen;

Recordant que la Llei de l'esport, del 30 de juny de 1998, regula els seguiments i els controls necessaris per evitar

que els esportistes utilitzin productes no autoritzats mèdicament i esportivament;

Conscients, no gensmenys, de la necessitat de reforçar els instruments de lluita i de prevenció contra el consum de substàncies prohibides o els mètodes il·legals destinats a augmentar artificialment el rendiment dels esportistes, tant pel perjudici que representa per a la salut dels esportistes, com per la desvirtuació del fenomen esportiu;

Andorra, com a estat membre del Consell d'Europa, considera adient la ratificació del Conveni contra el dopatge signat a Estrasburg el dia 6 de novembre de 1989 per prosseguir i reforçar la cooperació entre els diferents països amb l'objectiu de reduir, i en un termini de temps determinat, eliminar el dopatge en l'esport tenint presents els valors ètics i els mitjans continguts en aquest Conveni.

Tenint en compte l'exposat i atès que Andorra va signar el 14 de maig del 2002 a Estrasburg el Conveni contra el dopatge;

S'aprova

La ratificació del Conveni contra el dopatge obert a la signatura a Estrasburg el 16 de novembre de 1989.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per a Andorra del Conveni esmentat.

Casa de la Vall, 19 de maig del 2006

Joan Gabriel i Estany
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra